

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZADRU
STALNA SLUŽBA U ŠIBENIKU

9 P-163/2021

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Trgovački sud u Zadru, Stalna služba u Šibeniku, OIB 39670464653, po sucu Terezija Goreta, u pravnoj stvari tužitelja-protutuženika HOTELI VODICE d.d., Vodice, Grgura Ninskog 1, OIB: 94858559872, zastupanog po punomoćnici Sonji Bulić, odvjetnici iz Pule, protiv tuženika-protutužitelja: 1. NLB InterFinanz AG in liquidation (u likvidaciji), Beethovenstrasse 48, Zürich, Švicarska, OIB:43668676136, zastupano po odvjetnicima iz Orehovec, Vinter, Kiš, Šimunović, odvjetničko društvo d.o.o., Zagreb, 2. MANGO INVESTMENTS LTD, 60 Market Square, Belize City, Belize, OIB:32752549786, zastupano po punomoćniku Ivanu Krželju, odvjetniku u Splitu, i 3. ANDRIJA KEVIĆ iz Zagreba, Gornje Prekrižje 48 D (ranije Podsolarsko 12, Šibenik), OIB:22426006600, radi utvrđenja ništetnosti i nepostojanja založno pravnog odnosa, na ročištu objave održanom dana 15. veljače 2024. godine,

presudio je

1. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja protutuženika, kao neosnovan, koji glasi:

"I. Utvrđuju se ništetnim odredbe Predstečajne nagodba čije sklapanje je u odnosu na tužitelja Hoteli Vodice d.d., Grgura Ninskog 1, Vodice, OIB: 94858559872 i tuženika ad.1. NLB InterFinanz AG in liquidation (u likvidaciji), Beethovenstrasse 48, Zurich, Švicarska, OIB: 43668676136, odobreno rješenjem Trgovačkog suda u Zadru posl.br. 4Stpn-10/14-17 od dana 16. srpnja 2014.g., i to odredbe dijela predmetne Predstečajne nagodbe naziva „GRUPA 2 – FINANCIJSKE INSTITUCIJE, Grupa 2.1. NLB InterFinanz AG, a) debt to equity swap – zamjena potraživanja za dionice“, a koje odredbe glase:

„(ii) navedena Zamjena nije usmjerena na trajno stjecanje dionica Društva, već je cilj iste da se izvrši prodaja dionica Dužnika, i to najkasnije u roku od 5 godina od dana Zamjene (u daljnjem tekstu: Rok prodaje), i to na način da NLBI za dionice stečene Zamjenom postigne kupoprodajnu cijenu od najmanje 7.703.595,10 EUR-a, koji iznos predstavlja 85 posto iznosa utvrđenih tražbina Vjerovnika NLBI prema rješenju o utvrđivanju tražbina od 23.12.2013. Klasa: UP-I/110/07/13-01/462, Ur.br: 04-06-134652-144 (u daljnjem tekstu: Namirenje);

(iii) u Roku prodaje, a sve do Namirenja, razlučni vjerovnik NLBI ostaje upisan u zemljišnim knjigama nadležnog suda kao založni vjerovnik na nekretninama Društva, tj. navedena založna prava ostaju upisana u nepromijenjenom obliku;

(iv) tek u slučaju Namirenja razlučni vjerovnik NLBI obvezuje se u roku od 8 dana od dana Namirenja izdati Društvu brisovno očitovanje podobno za upis brisanja založnog prava;

(vi) također, s obzirom na gore opisanu svrhu Zamjene, do prestanka učinaka Zamjene doći će:

- ako do isteka Roka prodaje ne dođe do Namirenja krivnjom ostalih razlučnih vjerovnika; ili
- ako do isteka Roka prodaje, a bez suglasnosti Nagodbenih strana, dođe do opterećenja ili prodaje nekretnina Dužnika na kojima postoje upisana založna prava razlučnih vjerovnika; ili
- ako dođe do prestanka Nagodbe po bilo kojem osnovu;

(vii) u slučaju prestanka učinaka Zamjene:

- prestaju sve pravne posljedice nastale Zamjenom;
- razlučni vjerovnici istupit će iz vlasničke strukture Društva i to na način da će dionice stečene Zamjenom ustupiti Društvu ili na drugi odgovarajući način anulirati učinke Zamjene;
- razlučni vjerovnici imaju pravo svoje potraživanje prema Društvu namirivati kao založni vjerovnici prodajom nekretnina na kojima imaju založno pravo, sve prema redoslijedu upisa založnih prava u zemljišnim knjigama nadležnog suda“ kao i u dijelu teksta navedenog na stranici sedmoj predmetne Predstečajne nagodbe koji glasi: „a sve na način i pod uvjetima kako je gore opisano pod točkama (i)-(vii)“.

II. Utvrđuju se ništetnim odredbe Predstečajne nagodba čije sklapanje je u odnosu na tužitelja Hoteli Vodice d.d., Grgura Ninskog 1, Vodice, OIB: 94858559872, te tuženika ad.2. Mango Investments Ltd, 60 Market Square, Belize City, Belize, OIB

32752549786 i tuženika ad.3. Andrija Kević, Gornje Prekrižje 48D, Zagreb (ranije: Podsolarsko 12, Šibenik), OIB: 22426006600, odobreno rješenjem Trgovačkog suda u Zadru posl.br. 4Stpn-10/14-17 od dana 16. srpnja 2014.g., i to odredbe dijela predmetne Predstečajne nagodbe naziva „GRUPA 5 – VLASNIK, a) debt to equity swap – zamjena potraživanja za dionice“, a koje odredbe glase:

„(ii) navedena Zamjena nije usmjerena na trajno stjecanje dionica Društva, već je cilj iste da se izvrši prodaja dionica Dužnika, i to najkasnije u roku od 5 godina od dana Zamjene (u daljnjem tekstu: Rok prodaje), a u svrhu podmirenja tražbine (u daljnjem tekstu: Namirenje);

(iii) u Roku prodaje, a sve do Namirenja, razlučni vjerovnici grupe 5. Vlasnik ostaju upisani u zemljišnim knjigama nadležnog suda kao založni vjerovnici na nekretninama Društva, tj. navedena založna prava ostaju upisana u nepromijenjenom obliku;

(iv) tek u slučaju Namirenja razlučni vjerovnici grupe 5. Vlasnik, obvezuju se u roku od 8 dana od dana Namirenja izdati Društvu brisovno očitovanje podobno za upis brisanja založnog prava;

(vi) također, s obzirom na gore opisanu svrhu Zamjene, do prestanka učinaka Zamjene doći će:

- ako do isteka Roka prodaje ne dođe do Namirenja krivnjom ostalih razlučnih vjerovnika; ili

- ako do isteka Roka prodaje, a bez suglasnosti Nagodbenih strana, dođe do opterećenja ili prodaje nekretnina Dužnika na kojima postoje upisana založna prava razlučnih vjerovnika; ili
 - ako dođe do prestanka Nagodbe po bilo kojem osnovu;
- (vii) u slučaju prestanka učinaka Zamjene:
- prestaju sve pravne posljedice nastale Zamjenom;
 - razlučni vjerovnici istupit će iz vlasničke strukture Društva i to na način da će dionice stečene Zamjenom ustupiti Društvu ili na drugi odgovarajući način anulirati učinke Zamjene;
 - razlučni vjerovnici imaju pravo svoje potraživanje prema Društvu namirivati kao založni vjerovnici prodajom nekretnina na kojima imaju založno pravo, sve prema redoslijedu upisa založnih prava u zemljišnim knjigama nadležnog suda“ kao i u dijelu teksta navedenog na stranici dvadesetčetvrtoj predmetne Predstečajne nagodbe koji glasi: „a sve na način i pod uvjetima kako je gore opisano pod točkama (i)-(vii)“.

III. Utvrđuju se ništetnim odredbe Ugovora o ulaganju prava-tražbina u društvo, zaključenog između tužitelja Hoteli Vodice d.d., Grgura Ninskog 1, Vodice, OIB: 94858559872 i tuženika ad.1. NLB InterFinanz AG in liquidation (u likvidaciji), Beethovenstrasse 48, Zurich, Švicarska, OIB: 43668676136, ovjeren u potpisu navedenog tuženika ad.1.) po javnom bilježniku Anici Hukelj iz Zagreba dana 05.03.2015.g. pod brojem OV-2503/15, te u potpisu tužitelja dana 09.03.2015.g. po javnom bilježniku Ljiljanki Malenica iz Šibenika dana 09.03.2015.g. pod brojem OV1863/15, i to upravo odredbe kako slijedi:

odredba članka 2.3. (naziva „Svrha i učinci Zamjene), alineja 1., 2. i 3., koje glase:

„- navedena Zamjena nije usmjerena na trajno stjecanje dionica Društva, već je cilj iste da se izvrši prodaja dionica Dužnika, i to najkasnije u roku od 5 godina od dana Zamjene (u daljnjem tekstu: Rok prodaje), i to na način da NLBI za dionice stečene Zamjenom postigne kupoprodajnu cijenu od najmanje 7.703.595,10 EUR-a, koji iznos predstavlja 85 posto iznosa utvrđenih tražbina Vjerovnika NLBI prema rješenju o utvrđivanju tražbina od 23.12.2013. Klasa: UP-I/110/07/13-01/462, Ur.br: 04-06-13-4652-144 (u daljnjem tekstu: Namirenje);

- u Roku prodaje, a sve do Namirenja, Prenositelj ostaje upisan u zemljišnim knjigama nadležnog suda kao založni vjerovnik na nekretninama Društva, tj. navedena založna prava ostaju upisana u nepromijenjenom obliku;

- tek u slučaju Namirenja Prenositelj se obvezuje u roku od 8 dana izdati Društvu brisovno očitovanje podobno za upis brisanja založnog prava;“;

odredba članka 2.4., koja glasi:

„Prestanak učinaka Zamjene. Do prestanka učinaka Zamjene doći će:

- ako do isteka Roka prodaje ne dođe do Namirenja krivnjom ostalih razlučnih vjerovnika ili
- ako do isteka Roka prodaje, a bez suglasnosti Ugovornih strana, dođe do opterećenja ili prodaje nekretnina Društva na kojima postoje upisana založna prava razlučnih vjerovnika ili
- ako dođe do prestanka Nagodbe po bilo kojem osnovu“;

odredba članka 2.5. koja glasi:

„Ugovorne strane suglasno utvrđuju da u slučaju prestanka učinaka Zamjene:

- prestaju sve pravne posljedice nastale Zamjenom, uključujući i Prijenos Tražbine iz čl. 2.1. ovog Ugovora;
- Prenositelj će istupiti iz vlasničke strukture Društva i to na način da će dionice stečene Zamjenom ustupiti Društvu ili na drugi odgovarajući način anulirati učinke Zamjene;
- Prenositelj ima pravo svoju Tražbinu prema Društvu namirivati kao založni vjerovnik prodajom nekretnina na kojima ima založno pravo, sve prema redoslijedu upisa založnih prava u zemljišnim knjigama nadležnog suda.“;

odredba članka 3. koja glasi:

„Raskid Ugovora

3.1. Ugovorne strane suglasno utvrđuju da Prenositelj ima pravo na jednostrani raskid ovog Ugovora u slučajevima predviđenim u čl. 2.4. ovog Ugovora. 3.2. U slučaju raskida ili prestanka ovog Ugovora po bilo kojem osnovu, Ugovorne strane suglasno utvrđuju da ostaje na snazi obveza postupanja Ugovornih strana sukladno čl. 2.5. ovog Ugovora“.

IV. Utvrđuju se ništetnim odredbe Ugovora o ulaganju prava-tražbina u društvo, zaključenog između tužitelja Hoteli Vodice d.d., Grgura Ninskog 1, Vodice, OIB: 94858559872 i tuženika ad.2. Mango Investments Ltd, 60 Market Square, Belize City, Belize, OIB: 32752549786, ovjerenog u potpisu stranaka dana 09.03.2015.g. po javnom bilježniku Ljiljanki Malenica iz Šibenika dana 09.03.2015.g. pod brojem OV-1855/15, i to upravo odredbe kako slijedi:

odredba članka 2.3. (naziva „Svrha i učinci Zamjene), alineja 1., 2. i 3., koje glase:

- „- navedena Zamjena nije usmjerena na trajno stjecanje dionica Društva, već je cilj iste da se izvrši prodaja dionica Dužnika, i to najkasnije u roku od 5 godina od dana Zamjene (u daljnjem tekstu: Rok prodaje), a u svrhu podmirenja tražbine (u daljnjem tekstu: Namirenje);*
- u Roku prodaje, a sve do Namirenja, Prenositelj ostaje upisan u zemljišnim knjigama nadležnog suda kao založni vjerovnik na nekretninama Društva, tj. navedena založna prava ostaju upisana u nepromijenjenom obliku;*
- tek u slučaju Namirenja Prenositelj se obvezuje u roku od 8 dana izdati Društvu brisovno očitovanje podobno za upis brisanja založnog prava;“,*

odredba članka 2.4., koja glasi:

„Prestanak učinaka Zamjene. Do prestanka učinaka Zamjene doći će:

- ako do isteka Roka prodaje ne dođe do Namirenja krivnjom ostalih razlučnih vjerovnika ili*
- ako do isteka Roka prodaje, a bez suglasnosti Ugovornih strana, dođe do opterećenja ili prodaje nekretnina Društva na kojima postoje upisana založna prava razlučnih vjerovnika ili*
- ako dođe do prestanka Nagodbe po bilo kojem osnovu“;*

odredba članka 2.5. koja glasi:

„Ugovorne strane suglasno utvrđuju da u slučaju prestanka učinaka Zamjene:

- prestaju sve pravne posljedice nastale Zamjenom, uključujući i Prijenos Tražbine iz čl. 2.1. ovog Ugovora;*

- *Prenositelj će istupiti iz vlasničke strukture Društva i to na način da će dionice stečene Zamjenom ustupiti Društvu ili na drugi odgovarajući način anulirati učinke Zamjene;*
- *Prenositelj ima pravo svoju Tražbinu prema Društvu namirivati kao založni vjerovnik prodajom nekretnina na kojima ima založno pravo, sve prema redoslijedu upisa založnih prava u zemljišnim knjigama nadležnog suda.“;*
- *odredba članka 3. koja glasi:*

„Raskid Ugovora

3.1. Ugovorne strane suglasno utvrđuju da Prenositelj ima pravo na jednostrani raskid ovog Ugovora u slučajevima predviđenim u čl. 2.4. ovog Ugovora. 3.2. U slučaju raskida ili prestanka ovog Ugovora po bilo kojem osnovu, Ugovorne strane suglasno utvrđuju da ostaje na snazi obveza postupanja Ugovornih strana sukladno čl. 2.5. ovog Ugovora“.

V. Utvrđuju se ništetnim odredbe Ugovora o ulaganju prava-tražbina u društvo, zaključenog između tužitelja Hoteli Vodice d.d., Grgura Ninskog 1, Vodice, OIB: 94858559872 i tuženika ad.3. Andrija Kević, Gornje Prekrižje 48D, Zagreb (ranije: Podsolarsko 12, Šibenik), OIB: 22426006600, ovjerenog u potpisu stranaka dana 09.03.2015.g. po javnom bilježniku Ljiljanki Malenica iz Šibenika dana 09.03.2015.g. pod brojem OV-1861/15, i to upravo odredbe kako slijedi:

odredba članka 2.3. (naziva „Svrha i učinci Zamjene), alineja 1., 2. i 3., koje glase:

- „- navedena Zamjena nije usmjerena na trajno stjecanje dionica Društva, već je cilj iste da se izvrši prodaja dionica Dužnika, i to najkasnije u roku od 5 godina od dana Zamjene (u daljnjem tekstu: Rok prodaje), a u svrhu podmirenja tražbine (u daljnjem tekstu: Namirenje);*
- u Roku prodaje, a sve do Namirenja, Prenositelj ostaje upisan u zemljišnim knjigama nadležnog suda kao založni vjerovnik na nekretninama Društva, tj. navedena založna prava ostaju upisana u nepromijenjenom obliku;*
- tek u slučaju Namirenja Prenositelj se obvezuje u roku od 8 dana izdati Društvu brisovno očitovanje podobno za upis brisanja založnog prava;“,*

odredba članka 2.4., koja glasi:

„Prestanak učinaka Zamjene. Do prestanka učinaka Zamjene doći će:

- ako do isteka Roka prodaje ne dođe do Namirenja krivnjom ostalih razlučnih vjerovnika ili*
- ako do isteka Roka prodaje, a bez suglasnosti Ugovornih strana, dođe do opterećenja ili prodaje nekretnina Društva na kojima postoje upisana založna prava razlučnih vjerovnika ili*
- ako dođe do prestanka Nagodbe po bilo kojem osnovu“;*

odredba članka 2.5. koja glasi:

„Ugovorne strane suglasno utvrđuju da u slučaju prestanka učinaka Zamjene:

- prestaju sve pravne posljedice nastale Zamjenom, uključujući i Prijenos Tražbine iz čl. 2.1. ovog Ugovora;*
- Prenositelj će istupiti iz vlasničke strukture Društva i to na način da će dionice stečene Zamjenom ustupiti Društvu ili na drugi odgovarajući način anulirati učinke Zamjene;*

- Prenositelj ima pravo svoju Tražbinu prema Društvu namirivati kao založni vjerovnik prodajom nekretnina na kojima ima založno pravo, sve prema redoslijedu upisa založnih prava u zemljišnim knjigama nadležnog suda.“;

odredba članka 3. koja glasi:

„Raskid Ugovora

3.1. Ugovorne strane suglasno utvrđuju da Prenositelj ima pravo na jednostrani raskid ovog Ugovora u slučajevima predviđenim u čl. 2.4. ovog Ugovora. 3.2. U slučaju raskida ili prestanka ovog Ugovora po bilo kojem osnovu, Ugovorne strane suglasno utvrđuju da ostaje na snazi obveza postupanja Ugovornih strana sukladno čl. 2.5. ovog Ugovora“.

VI. Utvrđuje se da su tražbine tuženika ad.1. NLB InterFinanz AG in liquidation (u likvidaciji), Beethovenstrasse 48, Zurich, Švicarska, OIB: 43668676136, i to tražbina u iznosu od 2.199.631,11 CHF zajedno sa pripadajućim nuzgredicama i tražbina u iznosu od 3.161.946,46 CHF zajedno sa pripadajućim nuzgredicama, radi čijeg osiguranja je

izvršena uknjižba založnog prava rješenjem Općinskog suda u Šibeniku, Zemljišnoknjižni odjel Šibenik pod poslovnim brojem Z-8033/2006, u cijelosti prestale postojati prijenosom tih tražbina na tužitelja Hoteli Vodice d.d. Vodice, Grgura Ninskog 1, OIB: 94858559872, radi uloga istih tražbina u temeljni kapital tužitelja i preuzimanja dionica tužitelja, slijedom čega se utvrđuje da tuženik ad.1. NLB InterFinanz AG in liquidation (u likvidaciji), Beethovenstrasse 48, Zurich, Švicarska, OIB: 43668676136, naspram nekretnina upisanih u

- zk.ul. 2939 (čest.zgr. 2180/1),
- zk.ul. 2952 (čest.zem. 563), - zk.ul. 88 (čest.zem. 559),
- zk.ul. 7979 (čest.zem. 480/2),
- zk.ul. 7981 (čest.zem. 479/2, čest.zem. 511/1, čest.zem. 511/2),
- zk.ul. 2953 (čest.zem. 487/1, čest.zem. 488/1),
- zk.ul. 7014 (čest.zem. 480/3, čest.zem. 481/1, čest.zem. 481/2, čest.zem. 482),
- zk.ul. 6578 (čest.zem. 480/1), sve navedeno u k.o. Vodice,

i svakodobnog vlasnika predmetnih nekretnina, više nema pravni odnos niti pravni položaj založnog vjerovnika koji bi bio ovlašten predmetne tražbine ostvarivati iz vrijednosti predmetnih nekretnina.

VII. Utvrđuje se da je tražbina tuženika ad.1. NLB InterFinanz AG in liquidation (u likvidaciji), Beethovenstrasse 48, Zurich, Švicarska, OIB: 43668676136, i to tražbina u iznosu od 7.330.245,53 EUR zajedno sa pripadajućim nuzgredicama, radi čijeg osiguranja je izvršena uknjižba založnog prava rješenjem Općinskog suda u Šibeniku, Zemljišnoknjižni odjel Šibenik pod poslovnim brojem Z-4401/2007, u cijelosti prestala postojati prijenosom te tražbine na tužitelja Hoteli Vodice d.d. Vodice, Grgura Ninskog 1, OIB: 94858559872, radi uloga iste tražbine u temeljni kapital tužitelja i preuzimanja dionica tužitelja, slijedom čega se utvrđuje da tuženik ad.1. NLB InterFinanz AG in liquidation (u likvidaciji), Beethovenstrasse 48, Zurich, Švicarska, OIB: 43668676136, naspram nekretnina upisanih u

- zk.ul. 2939 (čest.zgr. 2180/1),
- zk.ul. 2952 (čest.zem. 563),
- zk.ul. 88 (čest.zem. 559),
- zk.ul. 7979 (čest.zem. 480/2),

- zk.ul. 7981 (čest.zem. 479/2, čest.zem. 511/1, čest.zem. 511/2),
- zk.ul. 8834 (čest.zem. 562),
- zk.ul. 9224 (čest.zem. 564/1),
- zk.ul. 2953 (čest.zem. 487/1, čest.zem. 488/1),
- zk.ul. 7014 (čest.zem. 480/3, čest.zem. 481/1, čest.zem. 481/2, čest.zem. 482),
- zk.ul. 6578 (čest.zem. 480/1),
- zk.ul. 1288 (čest.zem. 477/1, čest.zem. 477/2, čest.zem. 484),
- zk.ul. 2978 (čest.zem. 485),
- zk.ul. 3014 (čest.zem. 568/2, čest.zem. 568/5), sve navedeno u k.o. Vodice, i svakodobnog vlasnika predmetnih nekretnina, više nema pravni odnos niti pravni položaj založnog vjerovnika koji bi bio ovlašten predmetnu tražbinu ostvarivati iz vrijednosti predmetnih nekretnina.

VIII. Utvrđuje se da je tražbina tuženika ad.1. NLB InterFinanz AG in liquidation (u likvidaciji), Beethovenstrasse 48, Zurich, Švicarska, OIB: 43668676136, i to tražbina u iznosu od 2.199.631,11 CHF zajedno sa pripadajućim nuzgredicama, radi čijeg osiguranja je izvršena uknjižba založnog prava rješenjem Općinskog suda u Šibeniku, Zemljišnoknjižni odjel Šibenik pod poslovnim brojem Z-9202/2010, u cijelosti prestala postojati prijenosom te tražbine na tužitelja Hoteli Vodice d.d. Vodice, Grgura Ninskog 1, OIB: 94858559872, radi uloga iste tražbine u temeljni kapital tužitelja i preuzimanja dionica tužitelja, slijedom čega se utvrđuje da tuženik ad.1. NLB InterFinanz AG in liquidation (u likvidaciji), Beethovenstrasse 48, Zurich, Švicarska, OIB: 43668676136, naspram nekretnina upisanih u

- zk.ul. 8834 (čest.zem. 562),
- zk.ul. 9224 (čest.zem. 564/1),
- zk.ul. 1288 (čest.zem. 477/1, čest.zem. 477/2, čest.zem. 484),
- zk.ul. 2978 (čest.zem. 485),
- zk.ul. 3014 (čest.zem. 568/2, čest.zem. 568/5),
- zk.ul. 2821 (čest.zem. 510/2),
- zk.ul. 9445 (čest.zgr. 756),
- zk.ul. 3013 (čest.zem. 491/1, čest.zem. 491/3, čest.zem. 491/4) sve navedeno u k.o. Vodice,

i svakodobnog vlasnika predmetnih nekretnina, više nema pravni odnos niti pravni položaj založnog vjerovnika koji bi bio ovlašten predmetnu tražbinu ostvarivati iz vrijednosti predmetnih nekretnina.

IX. Utvrđuje se da je tražbina tuženika ad.1. NLB InterFinanz AG in liquidation (u likvidaciji), Beethovenstrasse 48, Zurich, Švicarska, OIB: 43668676136, i to tražbina u iznosu od 3.161.946,46 CHF zajedno sa pripadajućim nuzgredicama, radi čijeg osiguranja je izvršena uknjižba založnog prava rješenjem Općinskog suda u Šibeniku, Zemljišnoknjižni odjel Šibenik pod poslovnim brojem Z-9203/2010, u cijelosti prestala postojati prijenosom te tražbine na tužitelja Hoteli Vodice d.d. Vodice, Grgura Ninskog 1, OIB: 94858559872, radi uloga iste tražbine u temeljni kapital tužitelja i preuzimanja dionica tužitelja, slijedom čega se utvrđuje da tuženik ad.1. NLB InterFinanz AG in liquidation (u likvidaciji), Beethovenstrasse 48, Zurich, Švicarska, OIB: 43668676136, naspram nekretnina upisanih u

- zk.ul. 8834 (čest.zem. 562),
- zk.ul. 9224 (čest.zem. 564/1),
- zk.ul. 1288 (čest.zem. 477/1, čest.zem. 477/2, čest.zem. 484),

- zk.ul. 2978 (čest.zem. 485),
- zk.ul. 3014 (čest.zem. 568/2, čest.zem. 568/5),
- zk.ul. 2821 (čest.zem. 510/2),
- zk.ul. 9445 (čest.zgr. 756),
- zk.ul. 3013 (čest.zem. 491/1, čest.zem. 491/3, čest.zem. 491/4) sve navedeno u k.o. Vodice,

i svakodobnog vlasnika predmetnih nekretnina, više nema pravni odnos niti pravni položaj založnog vjerovnika koji bi bio ovlašten predmetnu tražbinu ostvarivati iz vrijednosti predmetnih nekretnina.

X. Utvrđuje se da je tražbina tuženika ad.1. NLB InterFinanz AG in liquidation (u likvidaciji), Beethovenstrasse 48, Zurich, Švicarska, OIB: 43668676136, i to tražbina u iznosu od 7.330.245,53 EUR zajedno sa pripadajućim nuzgredicama, radi čijeg osiguranja je izvršena uknjižba založnog prava rješenjem Općinskog suda u Šibeniku, Zemljišnoknjižni odjel Šibenik pod poslovnim brojem Z-5346/2008, u cijelosti prestala postojati prijenosom te tražbine na tužitelja Hoteli Vodice d.d. Vodice, Grgura Ninskog 1, OIB: 94858559872, radi uloga iste tražbine u temeljni kapital tužitelja i preuzimanja dionica tužitelja, slijedom čega se utvrđuje da tuženik ad.1. NLB InterFinanz AG in liquidation (u likvidaciji), Beethovenstrasse 48, Zurich, Švicarska, OIB: 43668676136, naspram nekretnine upisane u zk.ul. 2821 (čest.zem. 510/2), k.o. Vodice, i svakodobnog vlasnika predmetne nekretnine više nema pravni odnos niti pravni položaj založnog vjerovnika koji bi bio ovlašten predmetnu tražbinu ostvarivati iz vrijednosti predmetne nekretnine.

XI. Utvrđuje se da je tražbina tuženika ad.1. NLB InterFinanz AG in liquidation (u likvidaciji), Beethovenstrasse 48, Zurich, Švicarska, OIB: 43668676136, i to tražbina u iznosu od 7.330.245,53 EUR zajedno sa pripadajućim nuzgredicama, a radi čijeg osiguranja je izvršena uknjižba založnog prava rješenjem Općinskog suda u Šibeniku, Zemljišnoknjižni odjel Šibenik pod poslovnim brojem Z-6606/2010, u cijelosti prestala postojati prijenosom te tražbine na tužitelja Hoteli Vodice d.d. Vodice, Grgura Ninskog 1, OIB: 94858559872, radi uloga iste tražbine u temeljni kapital tužitelja i preuzimanja dionica tužitelja, slijedom čega se utvrđuje da tuženik ad.1. NLB InterFinanz AG in liquidation (u likvidaciji), Beethovenstrasse 48, Zurich, Švicarska, OIB: 43668676136, naspram nekretnina upisanih u

- zk.ul. 9445 (čest.zgr. 756),
- zk.ul. 3013 (čest.zem. 491/1, čest.zem. 491/3, čest.zem. 491/4) sve navedeno u k.o. Vodice,

i svakodobnog vlasnika predmetnih nekretnina, više nema pravni odnos niti pravni položaj založnog vjerovnika koji bi bio ovlašten predmetnu tražbinu ostvarivati iz vrijednosti predmetnih nekretnina.

XII. Utvrđuje se da su tražbine tuženika ad.1. NLB InterFinanz AG in liquidation (u likvidaciji), Beethovenstrasse 48, Zurich, Švicarska, OIB: 43668676136, i to tražbina u iznosu od 2.199.631,11 CHF zajedno sa pripadajućim nuzgredicama i tražbina u iznosu od 3.161.946,46 CHF zajedno sa pripadajućim nuzgredicama, a radi čijeg osiguranja je izvršena uknjižba založnog prava rješenjem Općinskog suda u Šibeniku, Zemljišnoknjižni odjel Šibenik pod poslovnim brojem Z-786/2014, u korist kojeg založnog prava je od strane tuženika ad.2.) Mango Investments Ltd, 60 Market Square, Belize City, Belize, OIB: 32752549786 ustupljen prvenstveni red upisa po rješenju

Općinskog suda u Šibeniku, Zemljišnoknjižni odjel Šibenik posl.br. Z-5124/13 za dio tražbina do iznosa od 24.967.548,66 kn, u cijelosti prestale postojati prijenosom tih tražbina na tužitelja Hoteli Vodice d.d. Vodice, Grgura Ninskog 1, OIB: 94858559872, radi uloga istih tražbina u temeljni kapital tužitelja i preuzimanja dionica tužitelja, slijedom čega se utvrđuje da tuženik ad.1. NLB InterFinanz AG in liquidation (u likvidaciji), Beethovenstrasse 48, Zurich, Švicarska, OIB: 43668676136, naspram nekretnina upisanih u

- zk.ul. 1814 (čest.zem. 570/1 i čest.zem. 570/2) k.o. Vodice, i svakodobnog vlasnika predmetnih nekretnina, više nema pravni odnos niti pravni položaj založnog vjerovnika koji bi bio ovlašten predmetnu tražbinu ostvarivati iz vrijednosti predmetnih nekretnina.

XIII. Utvrđuje se da je tražbina tuženika ad.2.) Mango Investments Ltd, 60 Market Square, Belize City, Belize, OIB: 32752549786 u iznosu od 24.967.548,66 kn zajedno sa pripadajućim nuzgredicama, a radi čijeg osiguranja je izvršena uknjižba založnog prava rješenjem Općinskog suda u Šibeniku, Zemljišnoknjižni odjel Šibenik pod poslovnim brojem Z-5142/2013, a koje založno pravo uslijed ustupljenog prvenstvenog reda u korist tražbina tuženika ad.1. NLB InterFinanz AG in liquidation (u likvidaciji), Beethovenstrasse 48, Zurich, Švicarska, OIB: 43668676136, sada ima prvenstveni red upisa sukladno rješenju Općinskog suda u Šibeniku, Zemljišnoknjižni odjel Šibenik posl.br. Z-786/14, u cijelosti prestala postojati prijenosom te tražbine na tužitelja Hoteli Vodice d.d. Vodice, Grgura Ninskog 1, OIB: 94858559872, radi uloga iste tražbine u temeljni kapital tužitelja i preuzimanja dionica tužitelja, slijedom čega se utvrđuje da tuženik ad.2. Mango Investments Ltd, 60 Market Square, Belize City, Belize, OIB: 32752549786, naspram nekretnina upisanih u zk.ul. 1814 (čest.zem. 570/1 i čest.zem. 570/2) k.o. Vodice, i svakodobnog vlasnika predmetnih nekretnina, više nema pravni odnos niti pravni položaj založnog vjerovnika koji bi bio ovlašten predmetnu tražbinu ostvarivati iz vrijednosti predmetnih nekretnina.

XIV. Nalaže se tuženicima da tužitelju naknade parnični trošak u roku od 15 dana sa zakonskom zateznom kamatom koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena od presuđenja do isplate."

2. Prihvaća se protutužbeni zahtjev I-tuženika protutužitelja NLB InterFinanz AG in liquidation (u likvidaciji), Beethovenstrasse 48, Zurich, Švicarska, OIB: 43668676136, kao osnovan, koji glasi:

I. "Utvrđuje se da su prestali učinci Zamjene predviđeni Predstečajnom Nagodbom potvrđenom i odobrenom rješenjem Trgovačkog suda u Zadru posl. br. Stpn-20/2014 od 16.07.2014., kao i da je raskinut Ugovora o ulaganju prava-tražbina u društvo, zaključen između protutuženika Hoteli Vodice d.d., Grgura Ninskog 1, Vodice, OIB: 94858559872 i protutužitelja NLB InterFinanz AG in liquidation (u likvidaciji), Beethovenstrasse 48, Zurich, Švicarska, OIB: 43668676136, ovjeren u potpisu navedenog protutužitelja po javnom bilježniku Anici Hukelj iz Zagreba dana 05.03.2015.g. pod brojem OV-2503/15, te u potpisu protutuženika dana 09.03.2015.g. po javnom bilježniku Ljiljanki Malenica iz Šibenika dana 09.03.2015.g. pod brojem OV-1863/15.

II. Utvrđuje se da je protutužitelj NLB InterFinanz AG inliquidation (u likvidaciji), Beethovenstrasse 48, Zurich, Švicarska, OIB: 43668676136, ovlašten svoje tražbine namiriti iz založnih prava uknjiženih u njegovu korist rješenjima Općinskog suda u Šibeniku, Zemljišnoknjižni odjel Šibenik, posl.br. Z-8033/2006, Z-4401/2007, Z-9202/2010, Z-9203/2010, Z-5346/2008, Z-6606/2010, Z786/2014 (Z-5124/13) i to upravo prisilnom prodajom nekretnina opterećenih predmetnim založnim pravima, a što je protutuženik Hoteli Vodice d.d., Grgura Ninskog 1, Vodice, OIB: 94858559872 dužan trpjeti.

III. Nalaže se protutuženiku Hoteli Vodice d.d., Grgura Ninskog 1, Vodice, OIB: 94858559872, da u roku od osam dana pristupi zaključenju ugovora o nenaplatnom ustupu dionica sljedećeg sadržaja:

„Članak 1.

Prenositelj NLB InterFinanz AG inliquidation (u likvidaciji), Beethovenstrasse 48, Zurich, Švicarska, OIB: 43668676136 ovim ugovorom nenaplatno prenosi u korist stjecatelja Hoteli Vodice d.d., Grgura Ninskog 1, Vodice, OIB: 94858559872, 5.899 dionica oznake HVDC-R-B u statusu „otplaćeno“ i „dozvoljeno poslovanje“, koje su u trenutku zaključenja ovog Ugovora upisane na osnovnom računu nematerijaliziranih vrijednosnih papira Prenositelja koji se kod Središnjim klirinškim depozitarnim društvom d.d. vodi pod brojem 5027578.

Članak 2.

Prenositelj jamči da predmetne dionice nije prenio trećima te da iste nisu predmet založnog niti fiducijarnog prava.

Članak 3.

Prenositelj potpisom ovog ugovora dozvoljava da se prijenos dionica navedenih u članku 1. izvrši s njegovog računa nematerijaliziranih vrijednosnih papira broj 5027578, na račun nematerijaliziranih vrijednosnih papira stjecatelja broj 5374154, na temelju ovog ugovora i bez ikakve dodatne suglasnosti ili odobrenja prenositelja“

a koji ugovor će u protivnom/za slučaj da protutuženik Hoteli Vodice d.d., Grgura Ninskog 1, Vodice, OIB: 94858559872 ne pristupi njegovom zaključenju, zamijeniti ova pravomoćna presuda, te će protutužitelj NLB InterFinanz AG inliquidation (u likvidaciji), Beethovenstrasse 48, Zurich, Švicarska, OIB: 43668676136 u tom slučaju temeljem ove pravomoćne presude biti ovlašten pred Središnjim klirinškim depozitarnim društvom d.d. zatražiti i ishoditi preknjiženje dionica 5.899 dionica oznake HVDC-R-B sa svojeg osnovnog računa nematerijaliziranih vrijednosnih papira koji se kod Središnjim klirinškim depozitarnim društvom d.d. vodi pod brojem 5027578 na nematerijaliziranih vrijednosnih papira protutuženik Hoteli Vodice d.d., Grgura Ninskog 1, Vodice, OIB: 94858559872 koji se vodi pod brojem 5374154.

IV. Dužan je protutuženik Hoteli Vodice d.d., Grgura Ninskog 1, Vodice, OIB: 94858559872, ukoliko se bude protivio protutužbi, naknaditi protutužitelju parnični trošak zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama koje se na dosuđeni iznos obračunavaju od dana donošenja Presude pa do konačne isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za svako polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine."

i

riješio je

Utvrđuje se da je tužitelj povukao tužbu u odnosu na tuženika ad 2. MANGO INVESTMENTS LTD, 60 Market Square, Belize City, Belize, OIB:32752549786, i ad 3. ANDRIJA KEVIĆ iz Zagreba, Gornje Prekrižje 48 D, OIB:22426006600.

Obrazloženje

Tužitelj-protutuženik je u tužbi i tijekom raspravljanja naveo da dana 22. kolovoza 2013. otvoren je postupak predstečajne nagodbe nad tužiteljem Hoteli Vodice d.d. rješenjem Financijske agencije, Regionalni centar Zagreb, Nagodbeno vijeće HR05 (dalje u tekstu: „FINA“) Klasa: UP-I/110/07/13-01/4625, Urbroj: 04-06-13-4625-24. Oglasom FINA-e, Klasa: UP-I/110/07/13-01/4625, Urbroj: 04-06-13-4625-25, od dana 22. kolovoza 2013.g., da su pozvani vjerovnici tužitelja prijaviti Nagodbenom vijeću svoje tražbine prema tužitelju, kao i što su razlučni i izlučni vjerovnici pozvani obavijestiti Nagodbeno vijeće o razlučnim i/ili izlučnim pravima, da u postupku predstečajne nagodbe, tuženik ad.1.) NLB InterFinanz AG (dalje: „NLBI“), prijavio je tražbinu prema tužitelju u ukupnom iznosu od 71.383.751,00 kuna po osnovi više ugovora o zajmu i njihovih dodataka (aneksa), kao i dostavio obavijest o razlučnom pravu na nekretninama u vlasništvu tužitelja po osnovi više solemniziranih sporazuma o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava. Na ročištu za utvrđivanje tražbina održanom dana 20.12.2013.g. pred FINA-om, NLBI je izjavio da se odriče prava na odvojeno namirenje, stoga je Rješenjem o utvrđivanju tražbina od 23.12.2013. Klasa: UP-I/110/07/13-01/4625, Urbroj: 04-06-13-4625-144, predmetna tražbina NLBI utvrđena kao tražbina vjerovnika. U istom postupku predstečajne nagodbe tuženik ad.2.) Mango Investments Ltd (dalje: „Mango“), da je prijavio tražbinu prema tužitelju u ukupnom iznosu od 24.967.548,86 kuna po osnovi ugovora o zajmu, kao i dostavio obavijest razlučnom pravu na nekretnini u vlasništvu tužitelja po osnovi solemniziranog sporazuma o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava, a da je istovremeno s prijavom tražbine i dostavom obavijesti o razlučnom pravu, Mango je u spis dostavio i izjavu o odricanju prava na odvojeno namirenje, stoga je naprijed citiranim Rješenjem o utvrđivanju tražbina, predmetna tražbina Mango utvrđena kao tražbina vjerovnika. Nadalje, u istom postupku tuženik ad.3.) Andrija Kević (dalje: „Andrija Kević“) prijavio je tražbinu prema tužitelju u ukupnom iznosu od 4.692.225,68 kuna po osnovi više pozajmica, a da Andrija Kević nije imao založno (razlučno) pravo na nekretninama tužitelja, stoga isti nije dostavljao obavijest o razlučnom pravu kao ni izjavu o odricanju prava na odvojeno namirenje. Naveo je da ovaj tuženik od otvaranja postupka predstečajne nagodbe pa do zaključenja iste imao status vjerovnika (ne i razlučnog vjerovnika), pa je njegova tražbina i utvrđena kao tražbina vjerovnika.

Sukladno odredbi članka 46. stavka 1. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi (Narodne novine broj 108/2012, 144/2012 i 81/2013; dalje: ZFPPN, koji se primjenjuje u konkretnom slučaju imajući u vidu datum donošenja rješenja o otvaranju postupka predstečajne nagodbe), tužitelj navodi kako je vjerovnicima ponudio da svoje tražbine unesu u temeljni kapital dužnika u postupku povećanja temeljnog kapitala, koje povećanje se mora provesti sukladno poštujući relevantne odredbe Zakona o trgovačkim društvima, imajući u vidu odredbu članka 46.

stavka 7. ZFPPN. Tužitelj navodi da je ponudio tuženicama da u postupku povećanja temeljnog kapitala tužitelja, svoje tražbine unesu u temeljni kapital i preuzmu dionice tužitelja koje predstavljaju većinske i kontrolirajuće pakete dionica tužitelja, i time de facto preuzmu potpunu kontrolu nad tužiteljem. Nadalje, naveo je da tijekom izrade nacrt predstečajne nagodbe i plana financijskog i operativnog restrukturiranja tužitelja, tuženici su zahtijevali da se u tekst izmijenjenog plana financijskog i operativnog restrukturiranja kao i u sam nacrt teksta predstečajne nagodbe, unesu odredbe sukladno kojima bi tuženici i nakon unošenja tražbina (ulog prava) u temeljni kapital društva (tužitelja) i nadalje zadržali založna prava koja bi osiguravala tražbine koje su unesene kao ulog u povećanje temeljnog kapitala tužitelja. Unošenje predmetnih odredbi u tekst predstečajne nagodbe, rezultat je korištenja pozicije tuženika kao većinskih vjerovnika tuženika u postupku predstečajne nagodbe, koju poziciju su isti koristili s ciljem da predstečajna nagodba bude zaključena upravo u ovom obliku i sa ovakvim sadržajem. Također je naveo da su tužitelji, koristeći tužiteljevo stanje nužde i teško materijalno stanje (*obzirom da bi bez zaključenja predstečajne nagodbe nad istim ipso facto bio otvoren stečajni postupak*), za sebe ugovorili korist koja predstavlja očit nesrazmjer s onim što su dali/uložili u kapital tužitelja, jer su istovremeno na tužitelja prenijeli tražbine i zadržali mogućnost da te iste tražbine prisilno ostvare iz „*zadržanih*“ založnih prava te je očito upravo iz tog razloga, tuženik ad.1.) NLBI, tek na ročištu održanim pred FINA-om dana 20.12.2013.g. dostavio izjavu o odricanju prava na odvojeno namirenje, odnosno tek kada se uvjerio da će naprijed citirane odredbe na kojima je inzistirao biti unesene u nacrt nagodbe, bez čega NLBI ne bi prihvatio nagodbu pa bi se nad tužiteljem otvorio stečajni postupak. Slijedom navedenog, navodi kako je rješenjem Trgovačkog suda u Zadru, posl. br. Stpn-20/2014 od 16. 7. 2014. odobreno sklapanje predstečajne nagodbe između Hotela Vodice d.d. i vjerovnika čije su tražbine utvrđene u postupku predstečajne nagodbe pa tako i tuženika.

Tužitelj je naveo da u odnosu na tuženike, predstečajnom nagodbom je ugovoren način potpunog namirenja njihovih tražbina - zamjenom potraživanja za dionice, te je određeno je da će se izvršiti dokapitalizacija - povećanje temeljnog kapitala Društva (tužitelja) unosom prava - tražbina tuženika u temeljni kapital (tzv. debt/equity swap), a temeljem kojeg će tuženici steći dionice Društva (tužitelja) te da je predstečajnom nagodbom sklopljenom u odnosu na tužitelja i NLBI dana 16. 7. 2014. ugovoreno je kako slijedi:

„GRUPA 2 – FINANCIJSKE INSTITUCIJE

Grupa 2.1. NLB InterFinanz AG

a) debt to equity swap – zamjena potraživanja za dionice

- (i) izvršit će se dokapitalizacija – povećanje temeljnog kapitala Društva unosom prava – tražbina razlučnog vjerovnika NLBI u temeljni kapital (tzv. „Debt/equity swap“), da temeljem koje dokapitalizacije će razlučni vjerovnik NLBI steći dionice Društva (u daljnjem tekstu: Zamjena);
- (ii) navedena Zamjena nije usmjerena na trajno stjecanje dionica Društva, već je cilj iste da se izvrši prodaja dionica Dužnika, i to najkasnije u roku od 5 godina od dana Zamjene (u daljnjem tekstu: Rok prodaje), i to na način da NLBI za dionice stečene Zamjenom postigne kupoprodajnu cijenu od najmanje 7.703.595,10 EUR-a, koji iznos predstavlja 85 posto iznosa utvrđenih tražbina Vjerovnika NLBI prema rješenju o utvrđivanju tražbina od 23.12.2013. Klasa: UP-I/110/07/13-01/462, Ur.br: 04-06-134652-144 (u daljnjem tekstu: Namirenje);

- (iii) u Roku prodaje, a sve do Namirenja, razlučni vjerovnik NLBI ostaje upisan u zemljišnim knjigama nadležnog suda kao založni vjerovnik na nekretninama Društva, tj. navedena založna prava ostaju upisana u nepromijenjenom obliku;
- (iv) tek u slučaju Namirenja razlučni vjerovnik NLBI obvezuje se u roku od 8 dana od dana Namirenja izdati Društvu brisovno očitovanje podobno za upis brisanja založnog prava;
- (v) obzirom na gore opisanu svrhu Zamjene, odnosno namjeru nagodbenih strana i ostalih razlučnih vjerovnika da do Zamjene dođe isključivo pod uvjetima opisanim u Nagodbi, učinci Zamjene neće nastupiti ako:
 - provedbu Zamjene, odnosno povećanje temeljnog kapitala pod svim opisanim uvjetima ne bude moguće upisati u sudski registar nadležnog suda iz bilo kojeg razloga, a posebice negativnog mišljenja revizora povećanja temeljnog kapitala.
- (vi) također, s obzirom na gore opisanu svrhu Zamjene, do prestanka učinaka Zamjene doći će:
 - ako do isteka Roka prodaje ne dođe do Namirenja krivnjom ostalih razlučnih vjerovnika; ili
 - ako do isteka Roka prodaje, a bez suglasnosti Nagodbenih strana, dođe do opterećenja ili prodaje nekretnina Dužnika na kojima postoje upisana založna prava razlučnih vjerovnika; ili
 - ako dođe do prestanka Nagodbe po bilo kojem osnovu;
- (vii) u slučaju prestanka učinaka Zamjene:
 - prestaju sve pravne posljedice nastale Zamjenom;
 - razlučni vjerovnici istupit će iz vlasničke strukture Društva i to na način da će dionice stečene Zamjenom ustupiti Društvu ili na drugi odgovarajući način anulirati učinke Zamjene;
 - razlučni vjerovnici imaju pravo svoje potraživanje prema Društvu namirivati kao založni vjerovnici prodajom nekretnina na kojima imaju založno pravo, sve prema redoslijedu upisa založnih prava u zemljišnim knjigama nadležnog suda.

Vjerovnik NLBI i Dužnik suglasno utvrđuju kako će se iznos tražbine Vjerovnika NLBI prema rješenju o utvrđivanju tražbina od 23.12.2013. Klasa: UP-I/110/07/13-01/462, Ur.br: 04-06-13-4652-144, u cijelosti namiriti pretvaranjem u temeljni kapital Dužnika, to jest povećanjem temeljnog kapitala Dužnika ulozima (pravima), a sve na način i pod uvjetima kako je to opisano gore pod točkama (i) – (vii), pri čemu će Vjerovnik NLBI u temeljni kapital Dužnika unijeti kao ulog svoje tražbine, pri čemu za svakih 120,99 kuna iznosa tražbine Vjerovnik NLBI stječe jednu redovnu dionicu. Iznos koji bi preostao, a koji nije dovoljan za stjecanje redovne dionice jer nije djeljiv s višekratnikom 120,99 se otpisuje. Vjerovnik NLBI Nagodbom otpušta Dužniku preostali dio svoje tražbine koji nije dovoljan za stjecanje redovne dionice jer nije djeljiv s višekratnikom 120,99, a Dužnik pristaje na takav otpust duga.

Vjerovnik NLBI i Dužnik suglasno utvrđuju kako će Dužnik poduzeti zakonom propisane korake radi povećanja temeljnog kapitala Dužnika pretvaranjem cjelokupnog iznosa navedenog u rješenju o utvrđivanju tražbina od 23.12.2013. Klasa: UP-I/110/07/1301/462, Ur.br: 04-06-13-4652-144 u temeljni kapital sukladno ovoj Nagodbi. Dužnik se obvezuje po pravomoćnosti rješenja kojim se potvrđuje ova Nagodba objaviti poziv za glavnu skupštinu društva Dužnika sa dnevnim redom sukladno odredbama ove Nagodbe.

Dužnik i Vjerovnik NLBI ovime suglasno utvrđuju kako tekst ove Nagodbe zamjenjuje poseban ugovor o unosu potraživanja u temeljni kapital Dužnika, te se

obvezuju poduzeti eventualne druge potrebne radnje radi upisa povećanja temeljnog kapitala Dužnika u sudski registar i registar Središnjeg klirinškog depozitarnog društva d.d.

OIB VJEROVNIKA	NAZIV VJEROVNIKA	UTVRĐENI IZNOS TRAŽBINE	UNOS U TEMELJNI KAPITAL	BROJ DIONICA	OTPIS
43668676136	NLB INTERFINANZ AG, Beethovenstrasse 48, Zurich, Switzerland	71.383.751,00	71.383.737,03	589.997	13,94

Nadalje tužitelj je naveo da predstečajnom nagodbom sklopljenom u odnosu na tužitelja i tuženike Mango i Andrija Kević dana 16. 7. 2014. ugovoreno kako slijedi:
„GRUPA 5. – Vlasnik

a) debt to equity swap – zamjena potraživanja za dionice

- (i) izvršit će se dokapitalizacija – povećanje temeljnog kapitala Društva unosom prava – tražbina razlučnih vjerovnika grupe 5. Vlasnik u temeljni kapital (tzv. „Debt/equity swap“), da temeljem koje dokapitalizacije će razlučni vjerovnici grupe 5. Vlasnik steći dionice Društva (u daljnjem tekstu: Zamjena);
- (ii) navedena Zamjena nije usmjerena na trajno stjecanje dionica Društva, već je cilj iste da se izvrši prodaja dionica Dužnika, i to najkasnije u roku od 5 godina od dana Zamjene (u daljnjem tekstu: Rok prodaje), a u svrhu podmirenja tražbine (u daljnjem tekstu: Namirenje);
- (iii) u Roku prodaje, a sve do Namirenja, razlučni vjerovnici grupe 5. Vlasnik, ostaje upisan u zemljišnim knjigama nadležnog suda kao založni vjerovnik na nekretninama Društva, tj. navedena založna prava ostaju upisana u nepromijenjenom obliku;
- (iv) tek u slučaju Namirenja razlučni vjerovnici grupe 5. Vlasnik obvezuju se u roku od 8 dana od dana Namirenja izdati Društvu brisovno očitovanje podobno za upis brisanja založnog prava;
- (v) s obzirom na gore opisanu svrhu Zamjene, odnosno namjeru nagodbenih strana i ostalih razlučnih vjerovnika da do Zamjene dođe isključivo pod uvjetima opisanim u Nagodbi, učinci Zamjene neće nastupiti ako:
 - provedbu Zamjene, odnosno povećanje temeljnog kapitala pod svim opisanim uvjetima ne bude moguće upisati u sudski registar nadležnog suda iz bilo kojeg razloga, a posebice negativnog mišljenja revizora povećanja temeljnog kapitala.
- (vi) također, s obzirom na gore opisanu svrhu Zamjene, do prestanka učinaka Zamjene doći će:
 - ako do isteka Roka prodaje ne dođe do Namirenja krivnjom ostalih razlučnih vjerovnika; ili
 - ako do isteka Roka prodaje, a bez suglasnosti Nagodbenih strana, dođe do opterećenja ili prodaje nekretnina Dužnika na kojima postoje upisana založna prava razlučnih vjerovnika; ili

- ako dođe do prestanka Nagodbe po bilo kojem osnovu;

(vii) u slučaju prestanka učinaka Zamjene:

- prestaju sve pravne posljedice nastale Zamjenom;
- razlučni vjerovnici istupit će iz vlasničke strukture Društva i to na način da će dionice stečene Zamjenom ustupiti Društvu ili na drugi odgovarajući način anulirati učinke Zamjene;
- razlučni vjerovnici imaju pravo svoje potraživanje prema Društvu namirivati kao založni vjerovnici prodajom nekretnina na kojima imaju založno pravo, sve prema redoslijedu upisa založnih prava u zemljišnim knjigama nadležnog suda.

Vjerovnici grupe 5. Vlasnik i Dužnik suglasno utvrđuju kako će se iznos tražbine Vjerovnika grupe 5. Vlasnik prema rješenju o utvrđivanju tražbina od 23.12.2013. Klasa: UP-I/110/07/13-01/462, Ur.br: 04-06-13-4652-144, u cijelosti namiriti pretvaranjem u temeljni kapital Dužnika, to jest povećanjem temeljnog kapitala Dužnika ulozima (pravima), a sve na način i pod uvjetima kako je to opisano gore pod točkama (i) – (vii), pri čemu će Vjerovnici grupe 5. Vlasnik u temeljni kapital Dužnika unijeti kao ulog svoje tražbine, pri čemu za svakih 120,99 kuna iznosa tražbine Vjerovnici grupe 5. Vlasnik stječu jednu redovnu dionicu. Iznos koji bi preostao, a koji nije dovoljan za stjecanje redovne dionice jer nije djeljiv s višekratnikom 120,99 se otpisuje. Vjerovnici grupe 5. Vlasnik Nagodbom otpušta Dužniku preostali dio svoje tražbine koji nije dovoljan za stjecanje redovne dionice jer nije djeljiv s višekratnikom 120,99, a Dužnik pristaje na takav otpust duga.

Vjerovnici grupe 5. Vlasnik i Dužnik suglasno utvrđuju kako će Dužnik poduzeti zakonom propisane korake radi povećanja temeljnog kapitala Dužnika pretvaranjem cjelokupnog iznosa navedenog u rješenju o utvrđivanju tražbina od 23.12.2013. Klasa: UP-I/110/07/13-01/462, Ur.br: 04-06-13-4652-144 u temeljni kapital sukladno ovoj Nagodbi. Dužnik se obvezuje po pravomoćnosti rješenja kojim se potvrđuje ova Nagodba objaviti poziv za glavnu skupštinu društva Dužnika sa dnevnim redom sukladno odredbama ove Nagodbe.

Dužnik i Vjerovnici grupe 5. Vlasnik ovime suglasno utvrđuju kako tekst ove Nagodbe zamjenjuje poseban ugovor o unosu potraživanja u temeljni kapital Dužnika, te se obvezuju poduzeti eventualne druge potrebne radnje radi upisa povećanja temeljnog kapitala Dužnika u sudski registar i registar Središnjeg klirinškog depozitarnog društva d.d.

OIB VJEROVNIKA	NAZIV VJEROVNIKA	UTVRĐENI IZNOS TRAŽBINE	UNOS U TEMELJNI KAPITAL	BROJ DIONICA	OTPIS
22426006600	KEVIĆ ANDRIJA Šibenik, Podsolarsko 12	4.692.225,68	4.692.113,19	38.781	112,49
32752549786	MANGO INVESTMENTS LTD 60 Market Square, Belize City, Belize	24.967.548,86	24.967.496,40	206.360	52,46
	UKUPNO	29.659.774,54	29.659.609,59	245.141	164,95

Nastavno je tužitelj naveo da u realizaciji navedene predstečajne nagodbe, između tužitelja i NLBI dana 5. ožujka 2015.g., sukladno odredbama čl.309. st.3. toč.2. i čl.305. Zakona o trgovačkim društvima, sklopljen je Ugovor o ulaganju prava-tražbina u Društvo, ovjeren u potpisu NLBI po javnom bilježniku Anici Hukelj iz Zagreba dana 05.03.2015.g. pod brojem OV-2503/15, te u potpisu tužitelja dana 09.03.2015.g. po javnom bilježniku Ljiljanki Malenica iz Šibenika dana 09.03.2015.g. pod brojem OV-1863/15 (dalje: „Ugovor o ulaganju NLBI“). Nadalje, da je u realizaciji predstečajne nagodbe, između tužitelja i Mango dana 09. ožujka 2015.g., sukladno odredbama čl. 309. st. 3. toč. 2. i čl. 305. Zakona o trgovačkim društvima, sklopljen Ugovor o ulaganju prava-tražbina u Društvo, ovjeren u potpisu stranaka po javnom bilježniku Ljiljanki Malenica iz Šibenika dana 09.03.2015.g. pod brojem OV-1855/15 (dalje: „Ugovor o ulaganju Mango“). Također, da je u realizaciji predstečajne nagodbe, između tužitelja i Andrije Kevića dana 09. ožujka 2015.g., sukladno odredbama čl. 309. st. 3. toč. 2. i čl. 305. Zakona o trgovačkim društvima, sklopljen Ugovor o ulaganju prava-tražbina u Društvo, ovjeren u potpisu stranaka po javnom bilježniku Ljiljanki Malenica iz Šibenika dana 09.03.2015.g. pod brojem OV-1862/15 (dalje: „Ugovor o ulaganju Andrija Kević“). Predmetni ugovori o ulaganju prava-tražbina tuženika u kapital tužitelja u bitnome, zapravo u potpunosti odražavaju i naprijed citirani tekst odredbi predstečajne nagodbe, sukladno kojemu tuženici prenose na tužitelja svoje tražbine (koje slijedom toga prestaju sjedinjenjem u smislu odredbe čl. 207. Zakona o obveznim odnosima) i po osnovi takvog uloga prava preuzimaju dionice tužitelja.

Tužitelj je nadalje naveo da predmetni ugovori o ulaganju, upravo kao i odredbe predstečajne nagodbe, sadrže odredbe temeljem kojih bi tuženici „ostali upisani kao založni vjerovnici na nekretninama tužitelja, tj. zadržavaju navedena založna prava u nepromijenjenom obliku“ iako su njihove tražbine prestale prijenosom istih na samog tužitelja (sjedinjenjem) te da su takve odredbe rezultat korištenja pozicije tuženika kao većinskih vjerovnika tuženika u postupku predstečajne nagodbe, bez kojih nagodba ne bi bila zaključena čak ni u ovom obliku, te bi nad tužiteljem bio otvoren stečajni postupak. Da su, koristeći tužiteljevo stanje nužde i teško materijalno stanje, za sebe ugovorili korist koja predstavlja očit nesrazmjer s onim što su dali/uložili u kapital tužitelja, jer su istovremeno na tužitelja prenijeli tražbine i zadržali mogućnost da te iste tražbine prisilno ostvare iz „*zadržanih*“ založnih prava te da osim što bi ovakve odredbe bile ništetne uvažavajući čl. 329. Zakona o obveznim odnosa, iste su ujedno protivne kogentnim normama Zakona o trgovačkim društvima koje će biti citirane u daljnjem tekstu ove tužbe.

Tužitelj je naveo da ovdje drži potrebnim naglasiti kako tuženik ad.3.) Andrija Kević prije zaključenja same predstečajne nagodbe i prije zaključenja predmetnog Ugovora o ulaganju Andrija Kević, uopće nije imao založno pravo koje bi mogao zadržati i putem kojeg bi mogao prisilno naplatiti tražbinu (koju je nota bene prenio u korist tužitelja). Da je pritom krajnje indikativno i simptomatično da su tuženici u predmetne Ugovore o ulaganju kao vlastito „*reosiguranje*“ unijeli odredbe članka 4.4. („Salvatorna klauzula“) kojima se utvrđuje da u slučaju ništetnosti, poboynosti ili neprovedivosti bilo koje odredbe Ugovora, takva ništetna, poboynost ili neprovediva odredba neće utjecati na valjanost ostalih odredbi Ugovora, te da su temeljem predstečajne nagodbe i predmetnih Ugovora o ulaganju, tuženici preuzeli i upisali dionice tužitelja (time ujedno postali i većinski dioničari tužitelja koji imaju apsolutnu kontrolu nad tužiteljem) i to kako slijedi:

- NLBI da je u zamjenu za tražbinu u iznosu od 71.383.751,00 kuna, koja je prenesena na tužitelja i uložena u temeljni kapital tužitelja, preuzeo i upisao ukupno 589.997 dionica tužitelja;
- Mango da je u zamjenu za tražbinu u iznosu od 24.967.496,40 kuna, koja je prenesena na tužitelja i uložena u temeljni kapital tužitelja, preuzeo i upisao ukupno 206.360 dionica tužitelja;
- Andrija Kević da je u zamjenu za tražbinu u iznosu od 4.692.113,19 kuna, koja je prenesena na tužitelja i uložena u temeljni kapital tužitelja, preuzeo i upisao ukupno 38.781 dionica tužitelja.

Nadalje tužitelj je naveo da opisano povećanje temeljnog kapitala tužitelja (u smislu odredbe članka 310. Zakona o trgovačkim društvima) provedeno je i upisano u sudskom registru rješenjem Trgovačkog suda u Zadru pod posl. br. Tt-15/573-4 od 15. 4. 2015., te je temeljni kapital tužitelja povećan sa iznosa od 56.700.027,66 kn za iznos od 101.043.346,62 kn na iznos od 157.743.374,28 kn. Istakao je kako tuženici u opisanom postupku povećanja temeljnog kapitala preuzeli ukupno 835.138 redovnih dionica tužitelja, od ukupno 1.303.772 redovnih dionica na koje je kapital tužitelja podijeljen nakon upisa povećanja temeljnog kapitala u sudskom registru (dana 15.04.2015.g.), dakle tuženici da su tako stekli 64,06% temeljnog kapitala tužitelja. Nadalje, istakao je da su tuženici imatelji dionica Hotela Vodice d.d., koja činjenica je evidentirana u knjizi dionica tužitelja i u Središnjem klirinškom depozitarnom društvu (SKDD) i u sudskom registru. Nadalje je naveo kako je nakon stjecanja dionica tužitelja ulaganjem/unosom prava u temeljni kapital tužitelja, tuženik ad.1.) NLBI dalje raspolagao upisanim dionicama – odnosno založio ih je temeljem Sporazuma o osnivanju založnog prava na dionicama sklopljenog sa NOVOM LJUBLJANSKOM BANKOM d.d. od 26. 11. 2018. godine radi osiguranja potraživanja u iznosu od 21.125.000,00 €. Da je tim Sporazumom NLBI potvrdio da dionice predstavljaju redovne dionice te da su iste u cijelosti uplaćene i nisu opterećene bilo kakvim upisanim i neupisanim teretima, opcijama ili drugim pravima trećih osoba. Navedeno založno pravo da je bilo upisano na računu 5027578 kod Središnjeg klirinškog depozitarnog društva d.d. Zagreb u korist Nove Ljubljanske banke d.d. Ljubljana. Tužitelj je istakao da su odredbe predstečajne nagodbe u dijelu:

- „*Grupa 2. 1. NLB InterFinanz AG; a) debt to equity swap – zamjena potraživanja za dionice*“ pod točkama (ii), (iii), (iv), (vi), (vii), kao i
- „*Grupa 5. VLASNIK; a) debt to equity swap – zamjena potraživanja za dionice*“ pod točkama (ii), (iii), (iv), (vi), (vii),

ništetne i ne mogu proizvoditi (namjeravane) pravne učinke, upravo kao što su ništetne i bez pravnih učinaka odredbe naprijed citiranih Ugovora o ulaganju prava-tražbina u društvo i to u dijelu:

- *odredbi članka 2.3. alineja 1., 2. i 3., odredbi članka 2.4., odredbi članka 2.5. i odredbi članka 3.*

Tužitelj je naveo da se sukladno odredbi čl. 46. st. 7. ZFPPN propisano da se na postupak povećanja temeljnog kapitala dužnika radi provedbe financijskog restrukturiranja primjenjuju odredbe Zakona o trgovačkim društvima, osim odredbi koje se odnose na procjenu vrijednosti stvari i prava za obveze prema vjerovnicima koje se u postupku predstečajne nagodbe unose u temeljni kapital. Odredbom članka 212. Zakona o trgovačkim društvima propisano je kako je glavna obveza dioničara da društvu uplate iznos za koji su dionice izdane ili da mu prenesu stvar ili pravo ako uplaćuju dionicu ulaganjem stvari ili prava, stoga se dioničare (sukladno odredbi članka

216. ZTD) ne može osloboditi te glavne obveze, niti im se radi ispunjenja te obveze smije dopustiti prijeboj sa bilo kojom obvezom društva. Uplata/unos uloga dioničara mora biti učinjena na način da društvo njime može slobodno raspolagati. Tužitelj je naveo da takve striktno zakonske odredbe potpuno su razumljive i jasne ukoliko se uvaži aksiom da se uplatom dionica stvara temeljni kapital dioničkog društva, budući da dioničari ne odgovaraju za obveze društva (povrh uplaćenog u temeljni kapital), a vjerovnici se mogu namiriti samo iz imovine društva, zakon je strogim odredbama uredio da budu prikupljena predviđena sredstva i ne bude njihova osipanja, jer bi osipanjem takvih sredstava mogli biti oštećeni vjerovnici i ostali dioničari. Nadalje, da je glavna obveza dioničara da društvu uplate/unesu ulog na način da društvo istim može slobodno raspolagati, te je istaknuo kako je i u slučaju povećanja temeljnog kapitala ulozima u stvarima i pravima (sukladno odredbi članka 305. i s njom u svezi odredbom članka 179. stavak 5. ZTD), predviđeno da osiguranju slobodnog raspolaganja društva uloženom stvari ili pravom služi upravo i odredba članka 179. stavka 5. ZTD. Sukladno navedenoj odredbi na stvari i na pravu koji se unose kao ulog ne može za tražbinu koja se ne odnosi na predmet unosa ostvarivati pravo zadržanja te se time upravo onemogućuje ulagatelj (dioničar) da ne ispuni obvezu unosa stvari i prava u društvo pozivom na to da mu društvo nije ispunilo neku obvezu iz nekog njihovog drugog pravnog posla.

Nastavno na navedeno, tužitelj je naveo da u odnosu na točke (ii), (iii) i (iv) Grupe 2.1. i Grupe 5. predmetne predstečajne nagodbe, kao i odredbe članka 2.3. alineja 2. i 3. Ugovora o ulaganju prava-tražbina u društvo, koje glase:

„navedena Zamjena nije usmjerena na trajno stjecanje dionica Društva, već je cilj iste da se izvrši prodaja dionica Dužnika, i to najkasnije u roku od 5 godina od dana Zamjene (u daljnjem tekstu: Rok prodaje), a u svrhu podmirenja tražbine (u slučaju tuženika ad.1. NLBI s dodatnim tekstom: „i to na način da NLBI za dionice stečene Zamjenom postigne kupoprodajnu cijenu od najmanje 7.703.595,10 EUR-a, koji iznos predstavlja 85 posto iznosa utvrđenih tražbina Vjerovnika NLBI prema rješenju o utvrđivanju tražbina od 23.12.2013. Klasa: UP-I/110/07/13-01/462, Ur.br: 04-06-13-4652-144, op.a.“) (u daljnjem tekstu: Namirenje) u Roku prodaje, a sve do Namirenja, razlučni vjerovnici ostaju upisani u zemljišnim knjigama nadležnog suda kao založni vjerovnik na nekretninama Društva, tj. navedena založna prava ostaju upisana u nepromijenjenom obliku, odnosno;

tek u slučaju Namirenja razlučni vjerovnici obvezuju se u roku od 8 dana od dana Namirenja izdati Društvu brisovno očitovanje podobno za upis brisanja založnog prava“; istakao da je kod povećanja temeljnog kapitala ulaganjem prava – tražbine vjerovnika kao ulagatelja/dioničara (sukladno odredbi čl. 305. u svezi sa čl. 309. st. 3. toč. 2. i čl. 179. st. 5. Zakona o trgovačkim društvima), nema zapreke da se u takvom postupku povećanja temeljnog kapitala kao ulog u društvo unese tražbina koju ulagatelj ima prema društvu. Da se tražbina prema društvu u tom slučaju prenosi na društvo, pa tako uslijed sjedinjenja (kojim društvo postaje vjerovnik i dužnik) dolazi do prestanka obveze prema onome tko mu je tražbinu prenio. Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u odluci posl.br. PŽ-1020/99 od dana 13.04.1999.g., (dostavlja se u prilogu) navodi, cit: *„...Iz spisa proizlazi da je sporno pitanje da li je moguće povećati temeljni kapital i to pretvaranjem potraživanja trgovačkog društva G. d.o.o. iz Splita, koje to društvo ima prema predlagatelju (a temeljem isporuka raznih roba), u dionice predlagatelja. Da li je moguće dakle, povećati temeljni kapital pretvaranjem potraživanja u ulog. Dionice se uplaćuju novcem, ulaganjem stvari ili prava (čl.179. Zakona o trgovačkim društvima). G d.o.o. iz Splita iznos od 771.900,00 kn, G d.o.o.*

može upisati dionice za taj iznos (čl. 307. ZTD-a). Time nastaje obveza G-a d.o.o. Split temeljem pisane izjave (upisnice) da uplati društvu iznos od 771.900,00 kn.

Dioničko društvo K d.d. Split postaje time i vjerovnik i dužnik, čime ta obveza prestaje konfuzijom (čl. 353. st.1. Zakona o obveznim odnosima, NN broj 53/91, 73/91, 3/94, 7/96 i 1/96).“

Tužitelj je naveo da je jasno da ulagatelj (dioničar) mora uplatiti ili unijeti ulog za preuzete dionice na bezuvjetan i efektivan način, tako da društvo tako unesenim ulogom može slobodno raspolagati i da dioničar ne može niti smije po osnovu unesenog uloga imati bilo kakva potraživanja prema društvu (što uostalom proizlazi iz odredbi čl. 212. i čl. 216., kao i čl. 305. i čl. 179. st. 5. Zakona o trgovačkim društvima) te imajući u vidu navedeno, tužitelj je posebno istakao da je založno pravo isključivo akcesorno pravo (načelo akcesornosti), što znači da njegov nastanak, trajanje i prestanak ovise o postojanju tražbine čije namirenje se njime osigurava. Založnopravni odnos kao stvarno pravni odnos ovisan je o postojanju obveznopravnog odnosa, slijedom čega obveznopravna tražbina predstavlja glavno subjektivno pravo, a založno pravo predstavlja sporedno i nesamostalno subjektivno pravo. Obzirom da je tražbina pretpostavka postojanja založnog prava, njezinim prestankom prestaje proizvoditi učinke i založno pravo kao akcesorno/sporedno i nesamostalno subjektivno pravo. Načelo specijalnosti založnog prava znači da se založno pravo zasniva na točno određenom objektu/individualiziranom dijelu imovine založnog dužnika i to upravo radi osiguranja točno određene/individualizirane tražbine. Ukoliko je tražbina prestala egzistirati na bilo koji od zakonom propisanih načina (*a u konkretnom su tražbine tuženika prestale egzistirati sjedinjenjem u smislu čl. 207. Zakona o obveznim odnosima*), istakao je da tada ipso facto prestaje i samo založno pravo. Upravo iz tog razloga su besmislene i protivne cjelokupnom pravnom poretku odredbe predstečajne nagodbe i ugovora o ulaganju prava-tražbina u društvu, sukladno kojima bi tuženici „zadržali založno pravo i nakon prijenosa tražbine na tužitelja“ i unatoč prestanku tražbina unesenih u kapital tužitelja (sjedinjenjem), ne bi bili u obvezi predati tužitelju ispravu podobnu za upis brisanja založnog prava. Nadalje je naveo da i Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci posl.br. Rev-220/1997-2 od dana 15.05.2002.g., (dostavlja se u prilogu) navodi, cit:

„...Založno pravo postoji radi tražbine. Vjerovnikova tražbina i založno pravo koje ju osigurava povezani su tako da je tražbina glavno pravo, dok je založno pravo njoj sporedno (akcesorno) pravo, pa egzistencija svakog subjektivnog založnog prava zavisi od postojanja i valjanosti tražbine koju osigurava. Subjektivno založno pravo osigurava određenu tražbinu. Ono ne može postojati bez tražbine koju osigurava...

...Ako tužitelj više nema te tražbine, jer ju je nakon nastanka založnog prava cedirao, onda on nema pravo tražiti namirenje iz vrijednosti nekretnina. Tužitelj nema pravo tražiti namirenje ni ako je njegova tražbina prestala na neki od zakonom određenih načina (ispunjenjem, prijebojem, otpustom duga itd.)“.

Pored toga, tužitelj je ukazao na odluku Vrhovnog suda Republike Hrvatske posl.br. Rev-1228/2008 od dana 14.07.2010.g. (dostavlja se u prilogu), u kojoj se navodi, cit:

„...Založno pravo stječe se upisom u zemljišne knjige, pa je dakle, tužitelj stekao založno pravo na nekretnini u vlasništvu tuženika radi osiguranja točno određene tražbine (256.703 DEM – 1.000.000,00 kn – s redovnom kamatnom stopom od 8% godišnje) koja je upisana u zemljišnim knjigama. Prema tome, tužitelj kao založni

vjerovnik ima pravo tražiti namirenje iz vrijednosti nekretnine (zaloga) samo one tražbine radi čijeg je osiguranja zasnovano založno pravo...“.

Nadalje je tužitelj naveo kako tuženik ad.3.) Andrija Kević prije zaključenja predstečajne nagodbe i ugovora o ulaganju prava – tražbine u društvo, uopće nije imao uknjiženo založno pravo, što dovoljno govori o namjeri tuženika da pri implementiranju naprijed citiranih odredbi u tekst predmetnih pravnih poslova poštuju načelo jednake vrijednosti činidba (u smislu čl. 7. Zakona o obveznim odnosima). Tužitelj je naveo da smatra kako je već u ovom trenutku potpuno jasno da su naprijed citirane odredbe predstečajne nagodbe i ugovora o ulaganju prava – tražbina u društvo protivne pravnom poretku, a pogotovo stoga što su nastale kao rezultat iskorištavanja tužiteljevog teškog materijalnog stanja i nužde. Nastavno tužitelj je naveo da tuženici NLBI i Mango tijekom predmetnih pet godina od dana povećanja temeljnog kapitala, odnosno za trajanja „Roka Prodaje“ nisu niti pokušali prodati upisane dionice, odnosno nisu poduzeli niti jednu aktivnu radnju u svrhu prodaje dionica preuzetih i upisanih u postupku povećanja temeljnog kapitala, a da tuženik NLBI dana 26. studenog 2018.g., predmetne dionice založio u korist svojeg vjerovnika Nova Ljubljanska Banka d.d. radi osiguranja tražbine tog vjerovnika u iznosu od 21.125.000,00 €, a koje založno pravo je otpušteno tek dana 05. lipnja 2020.g., odnosno po proteku takozvanog „Roka Prodaje“. Tužitelj je naveo da iako su tuženici u cijelosti namireni sa svojim tražbinama prijenosom tražbina na tužitelja i upisom dionica za koje su kao ulog unesene upravo predmetne tražbine, *(pa je samim time bespredmetno uopće smatrati da bi isti bili namireni tek eventualnom daljnjom prodajom dionica)*, tuženici NLBI i Mango očito nisu niti imali namjeru prodati preuzete dionice tužitelja i na taj način ostvariti takozvano „namirenje“. Nadalje je tužitelj naveo da čak i kad bi predmetne odredbe predstečajne nagodbe (točke (ii), (iii) i (iv)) bile pravno valjane *(što neprijeporno nisu)*, to su sami tuženici NLBI i Mango onemogućili prodaju dionica tužitelja koje su preuzeli i postizanje takozvanog „Namirenja“, obzirom da nisu poduzeli niti jednu aktivnu radnju s ciljem prodaje istih (štoviše, NLBI je prodaju de facto onemogućio obzirom da je predmetne dionice založio radi osiguranja naprijed spomenute tražbine).

Također je tužitelj naveo da kad bi se predmetne odredbe smatrale pravno valjanim, opisanim postupanjem, bolje rečeno izostankom aktivnog postupanja, tuženici NLBI i Mango bi (kao ovlaštenici potestativnog uvjeta) prouzročili su stanje u kojem bi se smatralo da uvjet za otpuštanje „zadržanih založnih prava“ nije ispunjen. Takvo postupanje bi bilo protivno odredbi članka 297. stavak 4. Zakona o obveznim odnosima, pa bi se imalo smatrati da nije ispunjen uvjet za „prestanak učinaka nagodbe“ i daljnjeg „zadržavanja založnih prava“. Da za razliku od navedenih tuženika, tuženik ad. 3. Andrija Kević je temeljem „Ugovora o prijenosu redovnih dionica izdavatelja Hoteli Vodice d.d.“ ovjerenog po javnom bilježniku Boži Miletiću iz Zagreba dana 28.08.2019.g. pod brojem OV-4897/2019, prenio preuzete dionice na izvjesnog Ivicu Skelina. Naveo je da bi se time imalo smatrati da je tuženik ad.3. „Namiren“, zanemarujući činjenicu da je isti, upravo kao i ostali tuženici, u odnosu na svoju tražbinu ionako već namiren ulogom iste u temeljni kapital i preuzimanjem dionica tužitelja. Nadalje, da je odredbom članka 211. Zakona o trgovačkim društvima (dalje: „ZTD“) propisano je da pod jednakim uvjetima svi dioničari imaju jednak položaj u društvu, dok je odredbom članka 217. ZTD, propisano je da se dioničarima ne smiju vratiti uplaćeni ulogi, pri čemu se vraćanjem uplaćenog uloga ne smatra plaćanje cijene kod dopuštenog stjecanja vlastitih dionica. Tužitelj je naveo da je svrha te odredbe potpuno jasna te da u dioničkom pravu vrijedi i mora se poštovati načelo održavanja

kapitala, pa se zakonom zabranjuje poduzimanje radnji kojima se može osujetiti garancijska uloga vrijednosti onoga što je uneseno u društvo na ime uplate temeljnog kapitala. Da ukoliko bi se dopustila isplata naknade za uloženo u temeljni kapital, time bi se omogućilo uništenje jezgre/aksioma prava društava kapitala sukladno kojoj članovi društva/dioničari ne odgovaraju za obveze društva već za iste odgovara upravo društvo svojom imovinom. Dakle, osnovna i ultimativna svrha zabrane propisane citiranim člankom je očuvanje temeljnog kapitala. Stoga sve dok dioničko društvo postoji, dioničari nemaju pravo zahtijevati vraćanje uloženog, ali ni društvo ne smije vratiti ništa od onoga što su u društvo unijeli dioničari kao svoj ulog. Nadalje je naveo da imajući u vidu spomenutu odredbu članka 217. ZTD, za ukazati je na stav izražen u odluci Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske pod poslovnim brojem PŽ-1006/98 od 24.03.1998.g. (dostavlja se u privitku), sukladno kojem, cit: *„ako su dioničko društvo i dioničar sklopili ugovor o prodaji prema kojem društvo kao prodavatelj prodaje nekretnine članu društva kao kupcu s time da je dioničar kupovnu cijenu platio prijenosom svojih dionica na društvo, a čiji je izdatnik društvo (prodavatelj), takav je ugovor ništetan, jer bi društvo vratilo dioničaru njegov ulog“*.

Nadalje, tužitelj je naveo da iznimka od zabrane vraćanja uplaćenog uloga ne smatra se plaćanje cijene kod dopuštenog stjecanja vlastitih dionica. Odredbom članka 233. ZTD, propisani su slučajevi i uvjeti pod kojima dioničko društvo može stjecati vlastite dionice te da za dopuštenost stjecanja vlastitih dionica prije svega je potrebna odluka glavne skupštine dioničkog društva, kojom se daje ovlast za stjecanje vlastitih dionica uz navođenje najvećeg broj dionica koje ono treba steći, vrijeme za koje je dana ovlast za stjecanje dionica i, ako se dionice stječu naplatnim putem, najveću i najmanju vrijednost onoga što društvo za to daje. Naveo je da društvo ne smije stjecati vlastite dionice da bi njima trgovalo, da pri svakom stjecanju dionica uprava, odnosno izvršni direktori društva moraju utvrditi da su za to ispunjeni uvjeti propisani ZTD-om. Postoje i propisane iznimke pod kojima dioničko društvo može stjecati vlastite dionice i bez prethodne odluke glavne skupštine (čl. 233. st. 3. ZTD), no iste nisu niti približno primjenjive na konkretni slučaj, a da neovisno o tome, društvo ne bi bilo ovlašteno stjecati vlastite dionice na način da na iste otpada više od deset posto (10%) temeljnog kapitala društva (čl. 233. st. 4. ZTD). Iznimno, društvo bi moglo steći vlastite dionice na koje otpada više od 10 % temeljnog kapitala društva ako ima formirane adekvatne pričuve za stjecanje vlastitih dionica. Hoteli Vodice d.d. nema adekvatnu pričuvu za stjecanje vlastitih dionica. Odluke skupštine temeljem kojih bi dioničarima bio vraćen uplaćeni ulog bile bi ništetne sukladno čl. 217. ZTD-a. Nadalje, odredbom čl. 234. ZTD, propisano je kako je ništetan je pravni posao kojim društvo nekome daje predujam, zajam ili osiguranje radi stjecanja dionica toga društva. Naime davanjem predujmova, zajma ili osiguranja može nastati situacija u kojoj bi u stvari imovina društva sudjelovala u stjecanju dionica od strane treće osobe (dioničara) umjesto imovine te treće osobe (dioničara). Drugim riječima, ukoliko ovakva zabrana ne bi postojala, ulogom za preuzimanje i upis dionice od strane dioničara ne bi bila umanjena imovina dioničara a imovina društva povećana, već bi bilo obratno – bila bi umanjena imovina samog društva a imovina dioničara bi ostala iste vrijednosti, što je potpuno protivno samoj biti dioničkog društva. Pravilo o ništetnosti ovakvih pravnih poslova je prisilne pravne prirode i njegova se primjena nikako ne može isključiti.

Tužitelj je naveo da imajući u vidu ovdje citirane odredbe ZTD (Zakona o trgovačkim društvima), to je već u ovom trenutku neprijeporno kako su ništetne odredbe točaka (vi) i (vii) Grupe 2.1. i Grupe 5. predmetne predstečajne nagodbe, kao

i odredbe članka 2.4., 2.5. i 3. Ugovora o ulaganju prava-tražbina u društvo, koje glase:

„također, s obzirom na gore opisanu svrhu Zamjene, do prestanka učinaka Zamjene doći će:

- *ako do isteka Roka prodaje ne dođe do Namirenja krivnjom ostalih razlučnih vjerovnika; ili*
- *ako do isteka Roka prodaje, a bez suglasnosti Nagodbenih strana, dođe do opterećenja ili prodaje nekretnina Dužnika na kojima postoje upisana založna prava razlučnih vjerovnika; ili*
- *ako dođe do prestanka Nagodbe po bilo kojem osnovu (tako i odredbe čl.2.4. Ugovora o ulaganju prava – tražbina u društvo); u slučaju prestanka učinaka*

Zamjene:

- *prestaju sve pravne posljedice nastale Zamjenom;*
- *razlučni vjerovnici istupit će iz vlasničke strukture Društva i to na način da će dionice stečene Zamjenom ustupiti Društvu ili na drugi odgovarajući način anulirati učinke Zamjene;*
- *razlučni vjerovnici imaju pravo svoje potraživanje prema Društvu namirivati kao založni vjerovnici prodajom nekretnina na kojima imaju založno pravo, sve prema redoslijedu upisa založnih prava u zemljišnim knjigama nadležnog suda (tako i odredbe čl.2.5. Ugovora o ulaganju prava*

– tražbina u društvo)“, te

„Članak 3. Raskid Ugovora

3.1. Ugovorne strane suglasno utvrđuju da Prenositelj ima pravo na jednostrani raskid ovog Ugovora u slučajevima predviđenim u čl.2.4. ovog Ugovora.

3.2. U slučaju raskida ili prestanka ovog Ugovora po bilo kojem osnovu Ugovorne strane suglasno utvrđuju da ostaje na snazi obveza postupanja Ugovornih strana sukladno čl.2.5. ovog Ugovora“.

Naime, tužitelj je naveo da iz navedenih odredbi se može zaključiti da bi, zbog „radnje treće/trećih osoba“ na strani tuženika došlo do nemogućnosti da prodaju dionice, tužitelj bio dužan trpjeti i/ili omogućiti tuženicima da „istupe“ iz vlasničke strukture tužitelja i da im pritom tužitelj vrati njihov ulog te prema sadržaju naprijed citiranih odredaba predstečajne nagodbe i ugovora o ulaganju prava-tražbina u društvo, proizlazi da bi tuženici bili ovlašteni svoj ulog u društvo (tužitelja) ostvarivati iz založnog prava koje su zadržali (kako je elaborirano pod točkom IX.1. ove tužbe). Slijedom ove „mogućnosti ugovorene u korist tuženika“ jasno se može utvrditi da bi „zadržavanje založnog prava nakon unosa tražbine u temeljni kapital tužitelja“ u svojoj suštini predstavljalo pružanje osiguranja tuženicima za povrat njihovog uloga, a protivno odredbi članka 234. ZTD, kao i čl. 217. ZTD, a da takvo što nije moguće, dopušteno niti zakonito rješenje, niti može predstavljati valjane ugovorne odredbe. Ukoliko bi u bilo kojem slučaju tužitelj omogućio tuženicima „istupanje iz vlasničke strukture“ i bio u obvezi preuzeti sve dionice koje drže tuženici (*dakle riječ bi bilo o dionicama koje predstavljaju najmanje 64,06% temeljnog kapitala tužitelja, što bi svakako bilo protivno odredbi čl. 233. ZTD i neprijeporno bi predstavljalo prikriveni povrat uloga tuženima*), tužitelj bi sukladno odredbi čl. 211. i čl. 233.st.2. ZTD to isto bio dužan omogućiti i svim drugim dioničarima. Dakle, ukoliko bi se predmetne

odredbe smatrale valjanim, tužitelj bi bio u poziciji da i svim drugim dioničarima, ukoliko isti „zbog radnje treće osobe ne bi uspjeli prodati dionice tužitelja“, mora pružiti mogućnost da preuzme njihove dionice (dakle da sve dionice tužitelja predstavljaju vlastite dionice društva), kao i da im pruži stvarnopravno osiguranje za (nedopušten) povrat uloženog.

Tužitelj je naveo da je stava da potpuni nonsens predmetnih odredbi vidljiv već iz naprijed prikazanog primjera „učinaka“ takvih odredbi. Tužitelj ovdje drži potrebnim ukazati na odluku Vrhovnog suda Republike Hrvatske posl.br. Revt-30/2010 od 28.09.2011.g. (dostavlja se u privitku), u kojoj se navodi, cit:

„...Suprotno tvrdnji tužitelja prednik tuženika je u cijelosti ispunio svoju obvezu, u dnevnom tisku objavljen je prospekt za upis uplate dionica, na temelju upisa i uplate tužitelj je upisan u knjigu dionica i to kao vlasnik 700 dionica serije „C“ nominalne vrijednosti 4.900.000,00 kn. Treba dodati da je tužitelj uplatio u korist tuženika dana 29. prosinca 1997.g. ukupno 17.500.000,00 kn a radi upisa 2500 redovnih dionica serije „C“ time da je kasnije otuđio 1800 redovnih dionica.

Treba dodati da je povećanje temeljnog kapitala upisano u sudski registar 28. siječnja 1998.g. čime je ostvaren uvjet iz upisnice i predmnijeva iz čl.310. ZTD, prema kojoj je temeljni kapital društva povećan s danom upisa povećanja kapitala u sudskom registru. Tužbenim zahtjevom u ovom predmetu tužitelj nastoji povratiti uplaćeni iznos za upis dionica D.b. d.d., budući da isti nakon sanacije te banke nije dobio nove, zamjenske dionice.

Prema odredbi čl.217.st.1. ZTD, dioničarima se ne smiju vratiti uplaćeni ulozi, time da se vraćanjem uplaćenog uloga ne smatra plaćanje cijene kod (dopuštenog) stjecanja vlastitih dionica, a što nije slučaj u ovom predmetu. Stavkom 2. istog članka određeno je da se dioničarima ne mogu obećati niti platiti kamate na ono što su uložili u društvo“.

Pored toga, tužitelj je ukazao na odluku Ustavnog suda Republike Hrvatske posl.br. UIII/1927/2012 od 19.03.2015.g. (dostavlja se u privitku), u kojoj se među inim navodi, cit:

„...Pravilno je prvostupanjski sud zaključio da tužitelj traži povrat uplaćenih uloga u temeljni kapital putem upisa dionica, jer iz činjeničnih navoda tužbe i sadržaja samog tužbenog zahtjeva, nedvojbeno proizlazi da tužitelj upravo traži povrat novčanog iznosa koji je uplatio na ime povećanja temeljnog kapitala tuženika stjecanjem dionica sa zakonskim zateznim kamatama od dana uplate do plaćanja. Zato je pravilno primijenjena odredba članka 217. stavak 1. Zakona o trgovačkim društvima (Narodne novine broj 111/93, 34/99, 52/00 – odluka USRH, 118/03, 107/07, 146/08 i 137/09, dalje ZTD) prema kojoj je izrijekom propisano da se dioničarima ne smiju vratiti uplaćeni ulozi osim u slučaju plaćanja cijene kod (dopuštenog) stjecanja vlastitih dionica. Tužitelj je upisom i uplatom dionica stekao pravni status dioničara banke, pa bez obzira na činjenicu što mu je taj status kasnije prestao, ne može tražiti povrat uplaćenog uloga“.

Nadalje je tužitelj naveo da uvažavajući naprijed citirane stavove Vrhovnog suda Republike Hrvatske i Ustavnog suda Republike Hrvatske, to je potpuno jasno da tuženici ni u kojem slučaju, pa ni u slučaju tzv. „prestanaka učinaka zamjene zbog radnji treće/trećih osoba“ nisu i ne mogu biti ovlašteni od tužitelja potraživati i ostvariti povrat tražbina unesenih u temeljni kapital, a kamoli takav povrat prisilno ostvariti aktiviranjem „zadržanih“ založnih prava. Obzirom da tužitelj nije ovlašten bez posebne prethodne odluke glavne skupštine preuzeti vlastite dionice, a kamoli dionice koje bi

prelazile 10 % temeljnog kapitala tužitelja (*u ovom slučaju 64,06 % temeljnog kapitala*), to tužitelj jednostavno nije ovlašten tuženicama pružiti bilo kakvu protučinidbu i/ili izvršiti odnosno dopustiti naplatu na ime dionica koje bi bile prenesene društvu (tužitelju) koje bi predstavljalo nedopušteno stjecanje vlastitih dionica (stjecanje vlastitih dionica protivno odredbama ZTD i bez prethodne suglasnosti i odluke glavne skupštine, koja bi i drugim dioničarima morala omogućiti prijenos tužiteljevih dionica na samog tužitelja) te da čak i kad bi tuženici (kao većinski članovi tužitelja) ishodili da glavna skupština donese odluku kojom se tužitelju omogućuje i/ili nalaže stjecanje vlastitih dionica koje predstavljaju 64,06% temeljnog kapitala, to bi (kako je već rečeno) predstavljalo prikriveni povrat uloga, pa bi i sama skupštinska odluka bila ništetna, što bi mogao isticati bilo koji dioničar. Time bi tužitelj bio izložen parnici koju bi definitivno izgubio, pa bi po samorazumijevanju bio onemogućen „anulirati učinke zamjene“.

Tužitelj je naveo, da bi apsurd naprijed citiranih odredbi predstečajne nagodbe i ugovora o ulaganju prava-tražbina u društvo bio veći, sukladno odredbi članka 224. ZTD, tuženici bi bili u obvezi vratiti društvu (tužitelju) sva nedopuštena primanja (dakle povrat uloga/trazbina), čak i po zahtjevu bilo kojeg vjerovnika društva/tužitelja. Ova okolnost sama za sebe (čak i neovisno o svemu naprijed navedenom) jasno potvrđuje kako su predmetne odredbe u izravnoj protivnosti s kogentnim normama ZTD-a. Uz sve naprijed navedeno, potrebno je istaknuti da odredba (vii) kojom je predviđeno da će „razlučni vjerovnici istupiti iz vlasničke strukture Društva i to na način da će dionice stečene Zamjenom ustupiti Društvu ili na drugi odgovarajući način anulirati učinke Zamjene“ ne udovoljava zahtjevu ovršnosti (nije dostatno određena ni određiva da bi se mogla prisilno ostvariti).

Nadalje je tužitelj naveo da kako bi na dodatan način ukazao na nepravilnost i nezakonitost odredbi predmetnog debt/equity swap-a, tužitelj smatra svrsishodnim dostaviti i obratiti Sudu pozornost na primjer pravilno i zakonito izvršenog debt/equity swap-a izvršenog u postupku financijskog i pravnog restrukturiranja dužnika te da slijedom toga, kao pravilan i iznimno kvalitetan primjer debt/equity swap-a, dakle nenovčanog namirenja razlučnog vjerovnika unosom tražbine istog u temeljni kapital dužnika (*slijedom čega ex lege prestaje njegova tražbina i pozicija razlučnog vjerovnika, kao i obveza da se brišu založna prava koja su bila uknjižena radi osiguranja tražbine koja je unesena u temeljni kapital dioničkog društva*) u privitku se dostavlja stečajni plan za dužnika Helios Faros d.d. u stečaju, rješenje Trgovačkog suda u Splitu, poslovni broj: 11 St 9/2019-365 od 21. 11. 2018.g. kojim se potvrđuje predmetni stečajni plan, te rješenje Visokog Trgovačkog suda poslovni broj: 77 PŽ 7557/2018-4 od 27. 2. 2019. kojim je potvrđeno rješenje Trgovačkog suda u Splitu (*time potvrđen i sam stečajni plan na pravomoćan način*). Tim aktima/odlukama razlučni vjerovnici su se nenovačano namirivali unosom tražbine u temeljni kapital dužnika pri čemu se istovremeno vršilo brisanje njihovih do tada postojećih kroz uknjiženih založnih prava. Tužitelj je ukazao na odredbu članka 83. ZFPPN, kojom je propisano da se predstečajna nagodba može pobijati pod istim pretpostavkama koje su propisane za pobijanje sudske nagodbe. Zbog procesnih (i materijalnih) svojstava sudske nagodbe po kojima se ona izjednačava s pravomoćnom presudom, o njezinoj nevaljanosti može se odlučivati isključivo pravomoćnom odlukom suda donesenoj po tužbi za poništaj ili utvrđenje ništetnosti (*tako i Ustavni sud Republike Hrvatske u odlukama U-III/348/2016 od 16.03.2016.; UIII/1616/2016 od dana 16.07.2019.; U-III/1617/2016 od 16.07.2019, Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci pod posl.br Revt-52/2016-2 od 30.08.2016.g., Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci pod*

posl.br. Rev-331/93 od 14.04.1993.; VS RH u odluci pod posl.br. Rev1175/85 od 28.11.1985, koje se dostavljaju u prilogu).

Tužitelj je naveo da ustraje kod Zahtjeva za utvrđenjem ništetnosti odredaba predstečajne nagodbe u naprijed citiranim dijelovima:

- „Grupa 2.1. NLB InterFinanz AG; a) debt to equity swap – zamjena potraživanja za dionice i to upravo odnosu na odredbe pod točkama (ii), (iii), (iv), (vi), (vii),
- „Grupa 5. VLASNIK; a) debt to equity swap – zamjena potraživanja za dionice i to upravo odnosu na odredbe pod točkama (ii), (iii), (iv), (vi), (vii),

kao i što ustraje kod Zahtjeva za utvrđenjem ništetnosti naprijed citiranih Ugovora o ulaganju prava-tražbina u društvo i to u odnosu na odredbe članka 2.3. alineja 1., 2. i 3., odredbi članak 2.4., odredbe članka 2.5. i odredbe članka 3. predmetnih Ugovora. Slijedom svega iznijetog, tužitelj je predložio da Sud po provedenom postupku, donese presudu.

Tuženik protutužitelj je u odgovoru na tužbu i tijekom raspravljanja naveo da primarno, a prije upuštanja u raspravljanje o meritumu spora, I-tuženik ističe kako je upitno da li je tužba za utvrđenja ništetnosti predstečajne nagodbe uopće dopuštena, odnosno da li postoji mogućnost pobijanja predstečajne nagodbe, a sve uzimajući u obzir kako takva mogućnost ne proizlazi iz odredaba Stečajnog zakona (NN 71/15, 104/17, 36/22), da iako tužitelj u tužbi upire u odredbe čl. 83. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi (NN 108/2012, 144/2012, 81/2013, dalje u tekstu: ZFPPN) a kojima je bilo propisano kako se ista može pobijati pod istim pretpostavkama pod kojima se može sudska nagodba, I-tuženik ističe kako su stupanjem na snagu Stečajnog zakona (NN 71/2015) među ostalim brisani članci 18. - 86. toga zakona, dakle brisana je mogućnost pobijanja predstečajne nagodbe. Nadalje je naveo da čak i kada bi bila dopuštena mogućnost pobijanja predstečajne nagodbe, a što se osporava, isto bi bilo moguće isključivo i samo pod istim pretpostavkama pod kojima se može pobijati sudska nagodba. Budući da razlozi za pobijanje sudske nagodbe nisu propisani, po stavu sudske prakse ista se može pobijati iz razloga koji su propisani za pobijanje (izvansudske) nagodbe, a u procesnom smislu, iz razloga iz kojeg su mogu pobijati presuda na temelju priznanja i presuda na temelju odricanja. Slijedom rečenoga, prema odredbi članka 158. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/2005, 41/2008, 125/2011, 78/2015, 29/2018, 126/2021, 114/2022, 156/2022, dalje u tekstu ZOO), nagodba je ništetna ako je zasnovana na pogrešnom vjerovanju obaju ugovaratelja da postoji pravni odnos koji ustvari ne postoji, iako bez toga pogrešnog vjerovanja ne bi među njima bila ni spora ni neizvjesnosti. Prema odredbi čl. 2. istog članka isto vrijedi i kad se pogrešno vjerovanje obaju ugovaratelja odnosi na činjenice.

Prema odredbi članka 353. st. 3. Zakona o parničnom postupku (Službeni list SFRJ br. 4/1977, 36/1977, 36/1980, 6/1980, 69/1982, 43/1982, 58/1984, 74/1987, 57/1989, 20/1990, 27/1990, 35/1991, Narodne novine br. 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013, 89/2014, 70/2019, 80/2022, 114/2022 , dalje u tekstu ZPP), presuda na temelju priznanja i presuda na temelju odricanja mogu se pobijati zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. istog Zakona ili zbog toga što je izjava o priznanju odnosno o odricanju dana u bitnoj zabludi ili pod utjecaje prisile ili prijevare. Tuženik protutužitelj je naveo da tužitelj, međutim uopće, ne pobija predstečajnu nagodbu u smislu navedenih zakonskih odredbi, niti se poziva na

činjenice navedene u tim zakonskim odredbama. Slijedom rečenoga, po stavu I-tuženika protutužitelja, tužba je stoga nedopuštena, te se predlaže sudu istu odbaciti.

Nadalje, I-tuženik protutužitelj je naveo da smatra da je predmetna tužba nedopuštena i iz razloga jer nije dopušteno utvrđivati ništetnost pojedinačnih odredaba Predstečajne nagodbe, a kako to pokušava učiniti tužitelj predmetnom tužbom. Odredbama čl. 159. ZOO-a odstupa se od općeg pravila o djelomičnoj ništetnosti prema članku 324. stavak 1., prema kojoj ništetnost neke odredbe ne povlači ništetnost ugovora ako on može opstati bez ništetne odredbe i ako ona nije bila uvjet ugovora ni odlučujuća pobuda zbog koje je ugovor sklopljen. Članak 159. ZOO-a propisuje da odredbe nagodbe čine cjelinu te ako je jedna odredba ništetna, cijela je nagodba ništetna, osim ako se iz same nagodbe vidi da se ona sastoji od neovisnih dijelova. Uzimajući u obzir kako je Predstečajna nagodba procesni ugovor uz koji se vežu učinci pravomoćne presude, odnosno tek podredno i materijalno pravni ugovor, ista se stoga ne sastoji od neovisnih dijelova niti može egzistirati bez pojedinih dijelova koji su ne samo potvrđeni pred upravnim tijelom, već i pravomoćnim rješenjem nadležnog Trgovačkog suda, a posebice jer ista ima pravni učinak i prema onim sudionicima koji nisu bili za sklapanje iste. Drugim riječima, a kako je to tuženik naveo, ako tužitelj smatra da je predmetna predstečajna nagodba ništetna, a što se osporava, tada isti nije ovlašten tražiti utvrđenje ništetnim samo pojedinih odredbi, već je isti trebao tužbom tražiti utvrđenje ništetnosti cijele nagodbe te da je ona ili ništetna ili ne.

Dodatno, I-tuženik protutužitelj je istakao kako odredbe Predstečajne nagodbe koje tužitelj pokušava utvrditi ništetnim predmetnom tužbom, predstavljaju odlučujuću pobudu zbog koje je ista sklopljena u smislu odredaba čl. 324. ZOO-a, pa bi utvrđenje ništetnosti samo jedne odredbe iste nužno povlačilo za sobom ništetnost čitave nagodbe. Ukazuje se da Predstečajna nagodba predstavlja skup međusobnih prava i obveza temeljem kojih se uređuje odnos dužnika i vjerovnika, uz svu slobodu ugovaranja sukladno odredbama ZFPPN te ZOO-a. Kako svaka odredba predstavlja bitnu odredbu bez koje nagodba ne bi imala dogovorenu „ravnotežu“, stoga održavanje nagodbenih uvjeta u samo jednom dijelu, bez drugog ugovorenog dijela, ne bi bilo moguće. Nadalje, I-tuženik protutužitelj ističe prigovor nepostojanja procesne pretpostavke na pasivnoj strani za odlučivanje o valjanosti predstečajne nagodbe. Da su svi sudionici odnosno stranke Predstečajne nagodbe jedinstveni su i ujedno nužni suparničari u smislu odredbe članka 201. ZPP-a, jer se spor može riješiti samo na jednak način prema svim vjerovnicima i dužniku, odnosno prema svim sudionicima Predstečajne nagodbe. U smislu navedene zakonske odredbe, svi suparničari se u tom slučaju smatraju jednom strankom. Stoga se svi sudionici Predstečajne nagodbe čija ništetnost se tužbom zahtijeva, moraju obuhvatiti tužbom. Takav stav zauzet je stav u presudi Visokog trgovačkog suda RH posl.br. PŽ-2881/2015-4 od 24. svibnja 2019. Stoga, a kako to tužitelj nije učinio, tuženik je naveo da tužba već iz tog razloga stoga nije dopuštena barem u dijelu koji se tiče ništetnosti Predstečajne nagodbe.

Nadalje, tuženik protutužitelj je naveo da u pogledu dijela tužbenog zahtjeva u pod toč VI-XII, a kojima tužitelj traži da se utvrdi da su tražbine I-tuženika „*prestale postojati prijenosom tražbine na tužitelja*“ i „*slijedom čega se utvrđuje da naspram nekretnina i svakodobnog vlasnika više nema pravni odnos niti pravni položaj*

založnog vjerovnika koji bi bio ovlašten predmetnu tražbinu ostvarivati iz vrijednosti predmetnih nekretnina“ ističe se prigovor presuđene stvari (res iudicata).

Također je tuženik protutužitelj naveo da je pitanje da li je tražbina ovdje I-tuženika prestala upravo unosom u temeljni kapital tužitelja bilo predmetom parničnog postupka tužitelja društva SPV za sanaciju d.o.o., Zagreb, Jurišićeva 1, OIB: 37066802433 (kao pravnog slijednika društva Jadranska banka d.d.) koji se vodio pred Trgovačkim sudom u Zadru pod posl. brojem P-47/2018, a u kojem je dana 17. prosinca 2019. godine donesena presuda kojim je odbijen tužbeni zahtjev da se utvrdi da je tražbina ovdje tuženika prestala i da se brišu založna prava, a koja presuda je u cijelosti potvrđena presudom Visokog Trgovačkog suda RH od dana 29. studenog 2022. godine, pod posl. brojem Pž-679/2020. Navedenim presudama da su Trgovački sud u Zadru, kao i Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, jasno su i nedvojbeno zaključili kako tražbina tuženika nije prestala samim unosom potraživanja tuženika u temeljeni kapital tužitelja budući da je odredbama Predstečajne nagodbe ugovoreno da će se potraživanje namiriti tek u trenutku prodaje dionica za točno određen, ugovoreni iznos. Drugim riječima, sudovi su zauzeli stav kako je odredbama Predstečajne nagodbe ugovoren uvjetan unos potraživanja u temeljni kapital (odnosno pod raskidnim uvjetom) pri čemu precizno opisan način prestanka tražbine, a posljedično i založnih prava, a što svakako nije trenutak unosa tražbine u temeljni kapital tužitelja. Nadalje je naveo da neovisno o gore navedenom, ističe da je odredbom čl. 187. st. 1. ZPP-a propisano kako tužitelj u tužbi može tražiti da sud samo utvrdi postojanje odnosno nepostojanje kakva prava ili pravnog odnosa ili istinitost odnosno neistinitost kakve isprave. Uzimajući u obzir navedenu odredbu, dio tužbenog zahtjeva kojim se traži da se „*utvrdi da naspram nekretnina i svakodobnog vlasnika više nema pravni odnos niti pravni položaj založnog vjerovnika koji bi bio ovlašten predmetnu tražbinu ostvarivati iz vrijednosti predmetnih nekretnina*“ ne spada u kategoriju zahtjeva koji čine tužbu na utvrđenje dopuštenom, već isti, u bitnome, predstavlja zahtjev za utvrđenjem činjenica i to još negativnih činjenica, pa se uslijed rečenoga ističe prigovor nepostojanja pravnog interesa i predlaže se odbaciti tužbu u tom dijelu tužbenog zahtjeva. Naveo je da je takav stav zauzela je sudska praksa u odluci Vrhovnog suda u predmetu Revt-79/2003, te Gž-1239/2021. Po stavu I-tuženika protutužitelja, ne samo da ne postoji pravni interes tužitelja za podnošenje tužbe već i sam petit kako ga postavljaju tužitelj predstavlja nedopušteno raspolaganje u smislu čl. 3.3. ZPP-a. Zaključno, tuženik protutužitelj je naveo da bi sud mogao postupati po zahtjevu stranke, potrebno je da postoji formalna pravilnost tužbenog zahtjeva kojim se traži pravna zaštita, a što po stavu I- tuženika ovdje nije slučaj te da u tom smislu I- tuženik protutužitelj ističe kako je tužba nedopuštena.

Nadalje, I-tuženik protutužitelj je naveo, a vezano uz navode tužitelja, opreza radi, I-tuženik protutužitelj da iste osporava u cijelosti smatrajući ih stvarno i pravno neosnovanima, te se očituje kako slijedi:

a) U svezi sa navedenim, nije sporno da je rješenjem Financijske agencije Klasa: UPI/110/07/13-01/4625, Urbroj: 04-06-13-4625-24 od dana 22. kolovoza 2013. otvoren postupak predstečajne nagodbe nad tužiteljem, niti da je rješenjem Trgovačkog suda u Zadru posl. broj Stpn-20/2014 od 16. srpnja 2014. odobreno sklapanje Predstečajne nagodbe između tužitelja i vjerovnika čije su tražbine utvrđene u postupku predstečajne nagodbe, kao što nije sporan i sam tekst nagodbe i Ugovora o ulaganju prava – tražbina u društvo od dana 05. ožujka 2015. godine

(dalje u tekstu: Ugovor o ulaganju prava- tražbina u društvo), a koji tužitelj navodi u tužbi.

b) U pogledu navoda iz toč. IV tužbe I-tuženik protutužitelj u cijelosti osporava navode kako su tuženici, koristeći stanje nužde i teško materijalno stanje tužitelja protutuženika, s obzirom da bi bez zaključenja predstečajne nagodbe nad istim ipso facto bio otvoren stečajni postupak, za sebe ugovorili korist koja predstavlja očiti nesrazmjer sa onim što su dali/uložili u kapital tužitelja. Takvi navodi ne samo da predstavljaju paušalne tvrdnje već isti nemaju svoje uporište u zakonskim odredbama. Prije svega, I-tuženik protutužitelj ističe kako je odredbama čl. 39. ZFPPN propisano kako je cit: „*Dužnik u stanju nelikvidnosti ili insolventnosti dužan predložiti otvaranje postupka predstečajne nagodbe, sukladno odredbama ovoga Zakona.*“ Drugim riječima, notorna je činjenica kako je svako društvo za koje je u tijeku postupak predstečajne nagodbe u financijskim problemima i da mu prijeti otvaranje stečajnog postupka. Naime, da tužitelj nije bio u financijskim problemima ne bi bili niti ostvareni uvjeti za otvaranje i posljedično vođenje postupka predstečajne nagodbe. Međutim takvo loše financijsko stanje, ne može se smatrati stanjem nužde u smislu odredbe čl. 329. ZOO-a. Da je tumačenje tužitelja protutuženika ispravno, isto bi značilo da bi svaki dužnik koji je sklopio Predstečajnu nagodbu mogao, i to godinama nakon sklapanja iste, tvrditi da je Predstečajna nagodba ništetna i da je isti bio prisiljen na sklapanje nagodbe uslijed činjenice da mu je prijetio stečajni postupak jer je isti bio u stanju nužde i lošem materijalnom stanju. Dodatno, ne smije se zanemariti da je tužitelj pravna osoba koja je u postupku predstečajne nagodbe bila suportirana od svojih stručnih službi, pa je posve jasno kako je isti bio svjestan svih posljedica sklapanja Predstečajne nagodbe i obveze koje je isti preuzeo te budući da tužitelj protutuženik navodno iskorištavanje vidi u činjenici kako je završni tekst Plana restrukturiranja različit od prvobitno predloženog, I-tuženik protutužitelj ističe kako je isto uobičajena praksa prilikom sklapanja predstečajnih nagodbi i isto ne upućuje na „*nezakonito*“ postupanje, a kako to implicira tužitelj protutuženik. Posebice se ističe kako se isti razlikuje ne samo u odnosu na ovdje tuženike, nego i u odnosu na druge skupine vjerovnika. Za istaknuti je kako Inicijalni plan od dana 05.07.2013. godine ima ukupno 19 stranica, dok finalni plan od dana 27.01.2014. godine sadrži ukupno 46 stranica, iz čega je posve razvidno kako je prvobitno predloženi Plan bitno izmijenjen i to u odnosu na sve vjerovnike a što je uobičajena praksa prilikom sklapanja predstečajnih nagodbi, te svakako ne upućuje na nikakvo iskorištavanje stanja nužde. Dodatno se ističe kako je tijekom postupka sklapanja predstečajne nagodbe Financijskoj agenciji dana 02. siječnja 2014. godine bio dostavljen još jedan Izmijenjeni plan restrukturiranja, a koji je sadržavao i odredbe o Jadranskoj banci d.d., odnosno sadržavao je odredbe o „*debt-to equity swap-u*“ i u odnosu na Jadransku banku d.d., a što samo upućuje kako je tužitelj očito detaljno pregovarao sa svim vjerovnicima pokušavajući naći prihvatljivo rješenje, te kako je iste uvjete (stjecanje dionica uz zadržavanje založnih prava) očito nudio i drugim vjerovnicima, konkretno Jadranskoj banci d.d., a što ista nije prihvatila.

Kad se već tužitelj protutuženik poziva na dokument naziva *Pregled izvještaja sa opisom pregovora tužitelja sa vjerovnicima od dana 05.07.2013. godine*, za istaknuti je kako je u istom navedeno kako je ovdje I- tuženik protutužitelj dao svoje, neobvezujuće pismo namjere, ali ne i da na ista obvezao. U konačnici u istom je dokumentu navedeno kako je i Jadranska banka d.d. kao drugi najveći vjerovnik iskazala interes i načelno odobrila diskont u iznosu od 30% potraživanja, pri čemu ne bi trebalo biti sporno kako je isti vjerovnik odlučio ne sudjelovati u predmetnoj predstečajnoj nagodbi i zadržati svoje pravo na odvojeno namirenje, a što je u cijelosti

sukladno zakonskim mogućnostima. Tu se posebice ističe kako niti jedan vjerovnik nema obvezu i dužnost prihvatiti prvobitno predloženi Plan restrukturiranja, te su prihvaćeni planovi u pravilu rezultat međusobnog pregovaranja i popuštanja, a kako je i ovdje bio slučaj. Usto, budući da tužitelj protutuženik problematizira činjenicu kako je I-tuženik protutužitelj izjavu o odricanju prava na odvojeno namirenje dao „tek“ na ročištu održanim pred Financijskom agencijom dana 20.12.2013. godine, prije svega se ističe kako je navedeno ročište bilo održano radi utvrđenja tražbina, a ne glasovanju o prihvaćanju plana financijskog restrukturiranja. U svezi sa navedenim, ističe se kako je odredbama čl. 59. ZFPPN propisano da: *„Izjavu o odricanju od prava na odvojeno namirenje tijekom trajanja postupka predstečajne nagodbe razlučni vjerovnik može predati nagodbenom vijeću tijekom trajanja postupka pred nagodbenim vijećem ali najkasnije na ročištu za glasovanje o planu financijskog i operativnog restrukturiranja o kojem se glasuje ako taj plan obuhvaća i način ispunjenja tražbine tog vjerovnika, a svakako prije objave početka glasovanja o planu financijskog i operativnog restrukturiranja o kojem se glasuje“*. Nadalje je naveo da iz gore navedene odredbe posve je razvidno kako je I-tuženik protutužitelj postupao u skladu sa zakonskim mogućnostima, pri čemu je izjavu o odricanju od prava na odvojeno namirenje dao puno prije ročišta na kojem se odlučivalo o prihvaćanju Plana restrukturiranja održalo (isto se održalo dana 10. 02.2014. godine) i prije dostave finalnog Plana restrukturiranja Financijskoj agenciji, te su navodi tužitelj o korištenju nužde i teške materijalne situacije, posve neosnovani.

c) U pogledu navoda iz tužbe, I-tuženik protutužitelj je istaknuo kako isto nije točno, te se u cijelosti osporavaju navodi kako je predstečajnom nagodbom ugovoren način potpunog namirenja tražbina tuženika i to samom zamjenom potraživanja za dionice, da je upravo suprotno, a kako je naveo i sam tužitelj protutuženik pod toč VI i VII. dogovoreno je: *“da navedeno stjecanje dionica nije izvršeno radi namirenja vjerovnika samim unosom tražbine u temeljni kapital dužnika, već je isto isključivo privremenog karaktera radi postizanja cilja - prodaje dionica za određenu cijenu“*. Dodatno, odredbe predstečajne nagodbe ne ostavljaju mjesta sumnji da se I-tuženik protutužitelj ima smatrati namirenim jedino i isključivo u slučaju prodaje dionica za u predstečajnoj nagodbi određenu cijenu, odnosno u trenutku primitka iznosa koji je ugovoren u predstečajnoj nagodbi, a što se nesporno nije ostvarilo, a ne samim trenutkom sklapanja predstečajne nagodbe ili unosom tražbine u temeljni kapital. Da je tome tako jasno i nedvosmisleno proizlazi iz sljedećih odredaba nagodbe:

- da navedeno stjecanje dionica nije izvršeno radi namirenja vjerovnika samim unosom tražbine u temeljni kapital dužnika, već je isto isključivo privremenog karaktera radi postizanja cilja - prodaje dionica za određenu cijenu;
- da se izvrši prodaja dionica i to na način da se iste prodaju za kupoprodajnu cijenu od najmanje 7.703.595,10 EUR-a, sve u roku od pet godina od dana zamjene, odnosno od dana stjecanja istih (dalje u tekstu: Rok prodaje);
- da će se tražbina I-tuženika smatrati namirenom tek u trenutku kada isti zaprimi gore navedeni iznos ostvaren prodajom navedenih dionica, dakle samo i jedino u slučaju kada tuženik zaprimi iznos od 7.703.595,10 EUR-a.

Uzimajući u obzir gore navedeno, I-tuženik protutužitelj je naveo da je jasno kako su neosnovani navodi da je predstečajnom nagodbom ugovoren način potpunog namirenja tražbina I-tuženika protutužitelja i to samom zamjenom potraživanja za dionice.

d) Vezano navode iz toč VIII. tužbe, dok nije sporno da je između I-tuženika protutužitelja i tužitelja protutuženika dana 05. 03. 2015. godine sklopljen Ugovor o ulaganju prava-tražbina u društvo koji u cijelosti odražava odredbe Predstečajne nagodbe, u cijelosti se osporavaju navodi tužitelja kako je došlo do prestanka tražbine sjedinjenjem u smislu čl. 207. ZOO-a te da je pitanje da li je tražbina ovdje I-tuženika protutužitelja prestala upravo unosom u temeljni kapital tužitelja protutuženika bilo predmetom parničnog postupka koji se vodio pred Trgovačkim sudom u Zadru pod posl. brojem P-47/2018, a u kojem je dana 17. prosinca 2019. godine donesena presuda kojim je odbijen tužbeni zahtjev da se utvrdi da je tražbina ovdje tuženika protutužitelja prestala i da se brišu založna prava, a koja presuda je u cijelosti potvrđena presudom Visokog Trgovačkog suda RH od dana 29. studenog 2022. godine, pod posl. brojem PŽ-679/2020. Navedenim presudama Trgovački sud u Zadru, kao i Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, jasno su i nedvojbeno zaključili kako tražbina tuženika nije prestala samim unosom potraživanja tuženika u temeljni kapital tužitelja budući da je odredbama Predstečajne nagodbe ugovoreno da će se potraživanje namiriti tek u trenutku prodaje dionica za točno određen, ugovoreni iznos. Drugim riječima, sudovi su zauzeli stav kako je odredbama Predstečajne nagodbe ugovoren uvjetan unos potraživanja u temeljni kapital (odnosno pod raskidnim uvjetom) pri čemu precizno opisan način prestanka tražbine, a posljedično i založnih prava, a što svakako nije trenutak unosa tražbine u temeljni kapital tužitelja protutuženika. Slijedom rečenoga, a budući da je pravomoćno utvrđeno da tražbina I-tuženika nije prestala samim unosom potraživanja u temeljni kapital tužitelja, zadržavanje postojećih založnih prava, a koja su nesporno i ranije bila upisana na nekretninama tužitelja, ne predstavlja, niti se može tumačiti kao „*ugovaranje koje predstavlja očit nesrazmjer*“ u smislu odredbi čl. 329. ZOO-a, niti „*pružanje osiguranja tuženicima za povrat uloga*“ u smislu odredbi čl. 217. ZOO-a. Činjenica da je Ugovor o ulaganju prava-tražbina u društvo sadržavao salvatornu klauzulu ne znači ništa, a posebno nije „*simptomatično*“ i „*indikativno*“ jer je riječ o standardnim ugovornim klauzulama, a takva klauzula ne mijenja činjenicu kako je predmetni ugovor isključivo proceduralnog karaktera te je bio sklopljen samo i isključivo u cilju ispunjenja Predstečajne nagodbe, s obzirom da za upis povećanja temeljnog kapitala u sudski registar, a prema mišljenju Trgovačkog suda u Zadru, nije bilo dovoljno priložiti Predstečajnu nagodbu i Odluku skupštine tužitelja o povećanju temeljnog kapitala, a kako je bilo inicijalno predviđeno u samoj Nagodbi. Ono što je bitno da I-tuženik protutužitelj ne bi niti pristupio sklapanju takvog ugovora da nije prethodno sklopljena Predstečajna nagodba. Dakle, postojanje Predstečajne nagodbe predstavlja bitnu pobudu za sklapanje takvog ugovora. Iako se tužitelj protutuženik u tužbi poziva na Odluku o sazivanju Glavne skupštine društva Hoteli Vodice d.d. od dana 07. 01. 2015. godine, te na Obavijest o održanoj sazivanju Glavne skupštine društva Hoteli Vodice d.d., kao i na provedbu upisa povećanja temeljnog kapitala u sudski registar, a što bi sve trebalo ukazivati da je I-tuženik protutužitelj namiren samim sklapanjem predstečajne nagodbe, ne bi trebalo biti sporno kako se sve navedeno ima promatrati kroz prizmu sklopljene Predstečajne nagodbe.

Međutim, I-tuženik protutužitelj je naveo da ima potrebu istaknuti kako je isti tijekom 2020. godine, sukladno odredbama 2.1. a) (vii) Predstečajne nagodbe, ustupio i stavio na raspolaganje tužitelju protutuženiku dionice stečene Zamjenom, te ga pozvao da preuzme iste na način koji smatra optimalnim, te je ujedno i dao Izjavu o raskidu Ugovora o ulaganju prava-tražbina u društvo a sve temeljem odredbi čl. 3. navedenog Ugovora, a čime je predmetni Ugovor raskinut. U pogledu navoda tužitelja

protutuženika kako činjenica da je I-tuženik protutužitelja raspolagao dionicama na način da je iste založio, ističe se kako odredbe Predstečajne nagodbe nisu propisivale posebna ograničenja i/ili zabrane koje bi se odnosila kako na ovdje I-tuženika protutužitelja, a tako i na druge sudionike predstečajne nagodbe, niti je postupanje I-tuženika protutužitelja, za vrijeme dok je bio I- imatelj dionica, na bilo koji način anuliralo pravne učinke Predstečajne nagodbe i što je u istoj ugovoreno. Štoviše, postojanje založnog prava na bilo kojoj stvari, pa tako niti dionicama, ne sprječava njihovu prodaju i/ili otuđenje.

e) U pogledu navoda iz toč IX. I. tužbe, a kojima tužitelj protutuženik, u bitnome, ponavlja svoj stav kako je tražbina prestala trenutkom unosom u temeljni kapital tužitelja, te kako su time prestala i založna prava, I-tuženik protutužitelj, u cilju izbjegavanja nepotrebnog ponavljanja, upućuje na ranije točke ovog odgovora na tužbu, a posebice upire u pravomoćnu presudu Trgovačkog suda u Zadru od dana 17. prosinca 2019. godine, posl. broj P-47/2018, potvrđenu presudom Visokog Trgovačkog suda RH od dana 29. studenog 2022. godine, pod posl. brojem PŽ-679/2020. Dodatno, a budući da tužitelj navodi kako je sam I-tuženik protutužitelj onemogućio prodaju dionica, te da nije imao namjeru prodati preuzete dionice tužitelja protutuženika, ističe se kako isto predstavlja posve paušalne i ničim dokazane tvrdnje. Upravo suprotno, unatoč pokušajima I-tuženika protutužitelja da unovči dionice, istome je pozicija bila izuzetno otežana, a sve iz slijedećih razloga:

- I- tuženiku protutužitelju su osporavana prava iz sklopljene predstečajne nagodbe od strane drugih razlučnih vjerovnika (društva Jadranska banka d.d., odnosno SPV za sanaciju d.o.o. kao pravog slijednika istoga- uz napomenu kako tužba pokrenuta nakon što je Predstečajna nagodba sklopljena i time praktički onemogućena prodaja dionica od strane razlučnog vjerovnika za ugovorenu cijenu)
- I-tuženik protutužitelj bio je sustavno i aktivno onemogućavan u ostvarivanju svojih prava iz dionica od strane samog tužitelja,
- I-tuženik protutužitelj sustavno je i aktivno onemogućavan u ostvarivanju njegovih prava, kao dioničara, na obaviještenost, uvida u poslovne knjige, pri čemu se uprava tužitelja opetovano oglašavala na traženja I-tuženika da mu se omogući valjan i cjelovit uvid u financijsko – poslovni status istoga;
- uprava tužitelja protutuženika poslovanje istoga je vodila na potpuno netransparentan i neodgovarajući način, a što je kulminiralo blokadom računa tužitelja i podnošenjem zahtjeva za otvaranjem stečajnog postupka pred Trgovačkim sudom u Zadru pod posl. brojem St-152/2019;

Međutim, I-tuženik protutužitelj je naveo da neovisno o navedenom, isti da je stalno stupao u kontakt i vodio pregovore sa potencijalnim kupcima pa je tako u vremenskog razdoblju od 2016. do 2020. godine o unovčenju dionica, doduše neuspješno, pregovarao sa čitavim nizom osoba kako slijedi:

- Prince Capital Advisors – 2016. godine
- Centar faktor d.o.o.–2016. godine
- City Break –2016. godine
- AR Plane d.o.o. –2017. godine
- BSL finansi inženiring –2018. godine
- Caballus-net d.o.o.- 2019. godine
- MD Solutions –2019. godine
- Rudan d.o.o.- od 2019. godine

Prema tome, u cijelosti se ukazuju neosnovanim navodi tužitelja kako je „*izostankom aktivnog postupanja*“ I-tuženik protutužitelj postupio protivno čl. 297. st. 4 ZOO-a. Upravo suprotno, I-tuženik protutužitelj ističe kako je upravo tužitelj protutuženik taj koji je svojim radnjama rušio vrijednost dionice i time faktički onemogućavao unovčenje kako je bilo ugovoreno odredbama Predstečajne nagodbe.

f) U pogledu navoda iz toč IX. II. tužbe, I-tuženik protutužitelj ističe kako su posve neosnovane tvrdnje da su odredbe Predstečajne nagodbe, pa i Ugovora o ulaganju stvari -prava ništetne iz razloga jer su u suprotnosti sa čl. 217. i 233. Zakona o trgovačkim društvima (NN 111/1993, 34/1999, 121/1999, 52/2000, 118/2003, 107/2007, 146/2008, 137/2009, 111/2012, 125/2011, 68/2013, 110/2015, 40/2019, 34/2022, 114/2022, 18/2023, dalje u tekstu: ZTD). Prije svega ističe se kako je pitanje usklađenosti Predstečajne nagodbe bi sa člankom 217. ZTD-a bilo predmetom razmatranja u predmetu koji se vodio pred Trgovačkim sudom u Zadru pod posl. brojem P-47/2018, u kojem je sud zauzeo stav kako predmetna Predstečajna nagodba nije suprotna odredbama čl. 217. ZTD-a. Neovisno o navedenom, a što tužitelj protutuženik i sam navodi u tužbi, odredbama ZTD-a propisane su iznimke od čl. 217. ZTD-a odnosno sam je zakonodavac odustao od zabrane vraćanja uplaćenog uloga i to prilikom stjecanja vlastitih dionica. Iako tužitelj protutuženik vrlo opširno elaborira o zakonskim odredbama koji se tiču stjecanja vlastitih dionica i stavlja poseban naglasak na odredbu po kojoj društvo ne može držati više od 10% vlastitih dionica, isti je posve zanemario činjenicu da je odredbama čl. 233. st. 3. toč. 4 ZTD-a propisano je da društvo može stjecati vlastite dionice i bez za to dobivene ovlasti glavne skupštine ako je stjecanje nenaplatno, pri čemu se na takvo nenaplatno stjecanje dionica, ne odnosi zabrana iz st. 4. navedenog članka, odnosno ne primjenjuje se gore navedeno ograničenje od 10 posto. Naime st. 4. čl. 233. ZTD-a propisano je kako se cit: „*na dionice stečene na način propisan stavkom 1. ovoga članka te u svrhe navedene u stavku 3. točkama 1. do 3., 5. i 8. ovoga članka zajedno s vlastitim dionicama koje društvo već ima ne smije otpasti više od deset posto (10%) temeljnog kapitala društva*“. Iz dikcije navedenog članka posve je jasno da pravni sustav poznaje i dopušta stjecanja vlastitih dionica i bez odluke glavne skupštine i preko iznosa od 10%, odnosno da se zabrana odnosi samo na određena, ali ne i sva stjecanja.

I-tuženik protutužitelj je naveo da uzimajući u obzir čitavu koncepciju Predstečajne nagodbe, a koja je potvrđena ne samo rješenjem Trgovačkog suda u Zadru posl. broj Stpn-20/2014 od 16. srpnja 2014. godine, već i kasnijim presudama kojima je pravomoćno utvrđeno kako je uvjetan unos potraživanja u temeljni kapital valjan i dopušten (a što nužno uključuje u mogućnost „*izlaska*“ iz temeljnog kapitala), odredbe čl. 233. st. 3. ZTD-a upravo su primjenjive na konkretan slučaj te da neovisno o gore navedenom, I-tuženik protutužitelj skreće pozornost kako su odredbama ZTD-a propisane posljedice u slučaju da društvo stekne dionice suprotno uvjetima koji su propisani. Tako je odredbama čl. 236. ZTD-a propisano:

„(1) *Ako društvo protivno odredbama članka 233. stavka 1., 3. i 4. ovoga Zakona stekne vlastite dionice, mora ih otuđiti u roku od godinu dana.*

(2) *Ako temeljni kapital društva koji otpada na dionice koje društvo na dopušteni način stekne po odredbama članka 233. stavka 1., 3. i 4. ovoga Zakona i još ih drži prelazi deset posto (10%) tog kapitala, društvo mora u roku od tri godine nakon stjecanja dionica otuđiti onaj dio dionica koji prelazi taj postotak.*

(3) *Ako se vlastite dionice ne otuđe u rokovima propisanim u stavku 1. i 2. ovoga članka, društvo ih mora povući.,*

Iz izloženog pravnog režima stjecanja vlastitih dionica proizlazi da Zakonodavac čak stoji na stajalištu da zakonska zabrana stjecanja vlastitih dionica odnosno stjecanje izvan dopuštenih slučajeva, nema za posljedicu ništetnost takvog stjecanja. Kada se isto poveže sa odredbama čl. 322. st. 1. ZOO-a kojima je propisano:

Ugovor koji je protivan Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva ništetan je, osim ako cilj povrijeđenog pravila ne upućuje na neku drugu pravnu posljedicu ili ako zakon u određenom slučaju ne propisuje što drugo, jasno je da je ZTD, gore navedenom izričitom odredbom, određuje da bi prijenos dionica bio valjan jer propisuje to nešto drugo.

Dodatno, odredbama čl. 322. st. 2. ZOO-a propisano je da ako je sklapanje određenog ugovora zabranjeno samo jednoj strani, ugovor je valjan ako u zakonu nije što drugo predviđeno za određeni slučaj. ZTD opet propisuje nešto drugo, a ne ništetnost. Nadalje I-tuženik protutužitelj je naveo da budući da tužitelju i nije sporno da se povrat dionica može izvršiti putem instituta stjecanja vlastitih dionica, koje je uslijed odredaba čl. 233. st. 3. ZTD-a zakonito, valjano i dopušteno, kako je sukladno odredbama Predstečajne nagodbe pored ustupanja dionica stečenih nagodbom ugovorena i mogućnost drugog odgovarajućeg načina anuliranja učinaka zamjene (npr. smanjenjem temeljnog kapitala) razvidno je da pobijane odredbe Predstečajne nagodbe, kao i pripadajućeg Ugovora o ulaganju stvari -prava, nisu ništetne. Nadalje je naveo i da sam tužitelj protutuženik tako navodi da bi „*Iznimno, društvo moglo steći vlastite dionice na koje otpada više od 10% ako ima formirane adekvatne pričuve, a tužitelj takve nema*“, iz čega se da zaključiti da je istome u biti problematično što on konkretno ne može ili neće ispuniti svoju ugovornu obvezu. Tu, I-tuženik protutužitelj posebice je naglasio samu sudsku praksu koju je tužitelj protutuženik dostavio uz tužbu iz koje jasno i nedvosmisleno proizlazi kako se vraćanjem uplaćenog uloga u smislu zabrane iz čl. 217. ZTD-a ne smatra plaćanje cijene kod stjecanja vlastitih dionica, pa se pozivanje tužitelja na odredbe čl. 217. ZTD-a ukazuju neopravdanima. Dodatno, u konkretnom slučaju prilikom stjecanja vlastitih dionica i ne bi bilo nikakvog plaćanja cijene, odnosno takvo bi stjecanje bilo nenaplatno i kao takvo valjano i dopušteno i u slučaju stjecanja dionica i preko 10%. Dodatno, posve se neosnovanim ukazuju navodi tužitelja kako bi isti, a uslijed ovakvih odredaba Predstečajne nagodbe, bio prisiljen svakom svom dioničaru omogućiti povrat uloga.

Također je I-tuženik protutužitelj naveo da takvi navodi tužitelja protutuženika predstavljaju očito iskrivljavanje teza i nisu sukladni niti odredbama Predstečajne nagodbe niti povezanog Ugovora, niti su u skladu sa odredbama ZTD i ZOO-a., te da uzimajući u obzir narav predstečajne nagodbe kao dvostrano obveznog ugovora, kao i činjenicu da je I-tuženik protutužitelj postao dioničar uslijed konkretnog dogovora u sklopu postupka predstečajne nagodbe, time su nagodbene strane te nagodbe preuzele specifična prava i obveze, te se njihov međusobni odnos ima, stoga, promatrati kroz prizmu onoga što je utvrđeno odredbama Predstečajne nagodbe. Njihov međusoban odnos nema nikakav utjecaj na prava i obveze između društva i drugih dioničara na koje se ne odnose nagodbena utanačenja.

Nadalje, I-tuženik protutužitelj je naveo da smatra posve neosnovanim pozivanje tužitelja na čl. 234. ZTD-a, da svrha čl. 234. ZTD-a je očuvanje temeljnog pravila o obvezi uplate temeljnog kapitala prilikom samog stjecanja dionica društva, pri čemu niti tužitelju protutuženiku nije sporno kako je I-tuženik protutužitelj imao potraživanje prema istome i kako je dionice stekao temeljem vlastitog potraživanja (I-tuženik protutužitelj upućuje na toč. III. tužbe i Prijavu tražbine koja prileži spisu) te da uzimajući u obzir kako se navedenom odredbom penaliziraju isključivo situacije kada društvo financira stjecanje svojih dionica dajući predujam, zajam ili osiguranje plaćanja, razvidno je kako ista ni u kojem slučaju nije primjenjiva na predmetni slučaj. Nastavno je naveo da navodi tužitelja da se iz odredaba Predstečajne nagodbe i pripadajućeg Ugovora o ulaganju stvari -prava da zaključiti da zadržavanje založnog prava nakon unosa tražbine u temeljni kapital u biti predstavlja pružanje osiguranja za povrat uloga, ne samo da ne proizlazi iz odredaba Nagodbe i ugovora, već je i u direktnoj opreci sa utvrđenjima iz pravomoćne odluke Trgovačkog suda u Zadru pod posl. brojem P-47/2018 od dana 17. prosinca 2019. godine.

Također I-tuženik protutužitelj je naveo da činjenica da su tužitelju protutuženiku, a uslijed promjene upravljačke strukture, određene odredbe Predstečajne nagodbe i popratnog Ugovora postale „*nezgodne*“ ne znači da su iste ništetne ili da tužitelj po istima nije dužan postupiti. I-tuženik protutužitelj ima potrebu istaknuti kako je simptomatično da, iako od 2014. do 2021. godine tužitelj protutuženik nije poduzeo niti jednu radnju protiv predmetne Predstečajne nagodbe i pripadajućeg ugovora, pa tako nije niti podnosio žalbu protiv Rješenja Trgovačkog suda u Zadru posl. broj Stpn-20/2014 od 16. srpnja 2014. godine kojim je odobreno sklapanje Predstečajne nagodbe, da je ova tužba podnesena kao reakcija na pokretanje ovršnog postupka od strane ovdje I-tužitelja protutužitelja. Nadalje je istakao da se, kako zakonitost Predstečajne nagodbe ispituje sud prilikom odobravanja sklapanja predstečajne nagodbe, sve temeljem odredbe čl. 66. st. 9. ZFPPN kojom je propisano, cit: „*Sud će rješenjem odobriti sklapanje predstečajne nagodbe ... ako utvrdi, da je sadržaj predložene nagodbe u skladu s općim pravilima o sudskoj nagodbi (zakonitost), te da je njezin sadržaj u bitnim sastojcima odgovarajući prihvaćenom planu financijskog i operativnog restrukturiranja dužnika.*“ Temeljem odredbe čl. 321. st. 4. ZPP-a, a koja se odnosi na sklapanje sudske nagodbe, pred sudom se ne može zaključiti nagodba u svezi zahtjeva kojima stranke ne mogu raspolagati. Temeljem odredbe čl. 3. st. 3. istog zakona propisano je: cit: „*Sud neće uvažiti raspolaganja stranaka koja su u suprotnosti s prisilnim propisima i pravilima javnog morala.*“

Nadalje I-tuženik protutužitelj je naveo da pravomoćno rješenje kojem je odobreno sklapanje Predstečajne nagodbe pod uvjetima navedenim u njoj potvrđuje zakonitost iste, pa se tužiteljevi protutuženikovi navodi o ništetnosti i nezakonitosti Nagodbe i pripadajućeg ugovora, ukazuju posve promašenima. Dodatno, iako tužitelj protutuženik očito smatra kako je namirenje vjerovnika u postupku predstečajne nagodbe moguće isključivo na dva načina:

- (a) da pristanu na smanjenje i odgodu rokova; i/ili
 - (b) pretvaranjem tražbine u temeljeni kapital društva,
- ističe kako je takav stav tužitelja protutuženika pogrešan.

Naveo je kako je isto razvidno iz odredbe čl. 44. ZFPPN-a koja u devet točaka opisuje različite mjere financijskog restrukturiranja, dok u 10. desetoj točki izričito navodi i cit: „*...druge mjere na temelju kojih se u skladu s pravilima financijske struke*

omogućava da dužnik postane likvidan i solventan.“ U skladu s navedenim je i čl. 46. a. st. 1. ZFPPN kojim je, između ostalih, propisano da nacrt predstečajne nagodbe mora sadržavati osobito pojedine elemente (dakle može i druge koje ZFPPN ne navodi), dok je u toč. 6. istog stavka izričito navedeno, cit: *„... druge posebne obveze dužnika prema pojedinim ili svim vjerovnicima, sadržane u planu financijskog i operativnog restrukturiranja.*“ Slijedom svega iznijetoga, I-tuženik protutužitelj traži od naslovnog Suda da odbaci tužbu kao nedopuštenu, podredno da nakon provedene rasprave odbije tužbu i tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan u cijelosti, te iste obveze na naknadu prouzročenog parničnog troška I-tuženiku protutužitelju.

Tuženik ad 1. protutužitelj je u protutužbenom zahtjevu naveo da u odnosu na tijek ovog parničnog postupka, među strankama bi trebalo biti nesporno da je nad Tužiteljem-Protutuženikom (dalje u tekstu: „Protutuženik“) dana 22. kolovoza 2013.g. otvoren postupak predstečajne nagodbe, da je Tuženik-Protutužitelj (dalje u tekstu: „Protutužitelj“) sudjelovao u postupku predstečajne nagodbe, te da je ista sklopljena i odobrena pravomoćnim rješenjem Trgovačkog suda u Zadru posl.br. 4 Stpn-20/14-7 od dana 16. srpnja 2014.g.

Također je I-tuženik protutužitelj naveo da bi među strankama trebalo biti nesporno da tekst predstečajne nagodbe u odnosu na Protutužitelja glasi:

„GRUPA 2 – FINANCIJSKE INSTITUCIJE

Grupa 2.1. NLB InterFinanz AG

a) debt to equityswap – zamjena potraživanja za dionice

(i) izvršit će se dokapitalizacija – povećanje temeljnog kapitala Društva unosom prava – tražbina razlučnog vjerovnika NLBI u temeljni kapital (tzv. „Debt/equityswap“), da temeljem koje dokapitalizacije će razlučni vjerovnik NLBI steći dionice Društva (u daljnjem tekstu: Zamjena);

(ii) navedena Zamjena nije usmjerena na trajno stjecanje dionica Društva, već je cilj iste da se izvrši prodaja dionica Dužnika, i to najkasnije u roku od 5 godina od dana Zamjene (u daljnjem tekstu: Rok prodaje), i to na način da NLBI za dionice stečene Zamjenom postigne kupoprodajnu cijenu od najmanje 7.703.595,10 EUR-a, koji iznos predstavlja 85 posto iznosa utvrđenih tražbina Vjerovnika NLBI prema rješenju o utvrđivanju tražbina od 23.12.2013. Klasa: UP-I/110/07/13-01/462, Ur.br: 04-06-13-4652-144 (u daljnjem tekstu: Namirenje);

(iii) u Roku prodaje, a sve do Namirenja, razlučni vjerovnik NLBI ostaje upisan u zemljišnim knjigama nadležnog suda kao založni vjerovnik na nekretninama Društva, tj. navedena založna prava ostaju upisana u nepromijenjenom obliku;

(iv) tek u slučaju Namirenja razlučni vjerovnik NLBI obvezuje se u roku od 8 dana od dana Namirenja izdati Društvu brisovno očitovanje podobno za upis brisanja založnog prava;

(v) obzirom na gore opisanu svrhu Zamjene, odnosno namjeru nagodbenih strana i ostalih razlučnih vjerovnika da do Zamjene dođe isključivo pod uvjetima opisanim u Nagodbi, učinci Zamjene neće nastupiti ako:

- provedbu Zamjene, odnosno povećanje temeljnog kapitala pod svim opisanim uvjetima ne bude moguće upisati u sudski registar nadležnog suda iz bilo kojeg razloga, a posebice negativnog mišljenja revizora povećanja temeljnog kapitala.

(vi) također, s obzirom na gore opisanu svrhu Zamjene, do prestanka učinaka Zamjene doći će:

- ako do isteka Roka prodaje ne dođe do Namirenja krivnjom ostalih razlučnih vjerovnika; ili - ako do isteka Roka prodaje, a bez suglasnosti Nagodbenih strana, dođe do opterećenja ili prodaje nekretnina Dužnika na kojima postoje upisana založna prava razlučnih vjerovnika; ili - ako dođe do prestanka Nagodbe po bilo kojem osnovu; (vii) u slučaju prestanka učinaka Zamjene:

- prestaju sve pravne posljedice nastale Zamjenom;
- razlučni vjerovnici istupit će iz vlasničke strukture Društva i to na način da će dionice stečene Zamjenom ustupiti Društvu ili na drugi odgovarajući način anulirati učinke Zamjene;
- razlučni vjerovnici imaju pravo svoje potraživanje prema Društvu namirivati kao založni vjerovnici prodajom nekretnina na kojima imaju založno pravo, sve prema redoslijedu upisa založnih prava u zemljišnim knjigama nadležnog suda.

Vjerovnik NLBI i Dužnik suglasno utvrđuju kako će se iznos tražbine Vjerovnika NLBI prema rješenju o utvrđivanju tražbina od 23.12.2013. Klasa: UP-I/110/07/13-01/462, Ur.br: 04-06-13-4652-144, u cijelosti namiriti pretvaranjem u temeljni kapital Dužnika, to jest povećanjem temeljnog kapitala Dužnika ulozima (pravima), a sve na način i pod uvjetima kako je to opisano gore pod točkama (i) – (vii), pri čemu će Vjerovnik NLBI u temeljni kapital Dužnika unijeti kao ulog svoje tražbine, pri čemu za svakih 120,99 kuna iznosa tražbine Vjerovnik NLBI stječe jednu redovnu dionicu. Iznos koji bi preostao, a koji nije dovoljan za stjecanje redovne dionice jer nije djeljiv s višekratnikom 120,99 se otpisuje. Vjerovnik NLBI Nagodbom otpušta Dužniku preostali dio svoje tražbine koji nije dovoljan za stjecanje redovne dionice jer nije djeljiv s višekratnikom 120,99, a Dužnik pristaje na takav otpust duga.

Vjerovnik NLBI i Dužnik suglasno utvrđuju kako će Dužnik poduzeti zakonom propisane korake radi povećanja temeljnog kapitala Dužnika pretvaranjem cjelokupnog iznosa navedenog u rješenju o utvrđivanju tražbina od 23.12.2013. Klasa: UP-I/110/07/13-01/462, Ur.br: 04-06-13-4652-144 u temeljni kapital sukladno ovoj Nagodbi. Dužnik se obvezuje po pravomoćnosti rješenja kojim se potvrđuje ova Nagodba objaviti poziv za glavnu skupštinu društva Dužnika sa dnevnim redom sukladno odredbama ove Nagodbe.

Dužnik i Vjerovnik NLBI ovime suglasno utvrđuju kako tekst ove Nagodbe zamjenjuje poseban ugovor o unosu potraživanja u temeljni kapital Dužnika, te se obvezuju poduzeti eventualne druge potrebne radnje radi upisa povećanja temeljnog kapitala Dužnika u sudski registar i registar Središnjeg klirinškog depozitarnog društva d.d.

OIB VJEROVNIKA	NAZIV VJEROVNIKA	UTVRĐENI IZNOS TRAŽBINE	UNOS TEMELJNI KAPITAL	BROJ DIONICA	OTPIS
43668676136	NLB INTERFINANZ AG, Beethovenstrasse 48, Zurich, Switzerland	71.383.751,00	71.383.737,03	589.997	13,94

Nadalje je I-tuženik protutužitelj naveo da bi među strankama trebalo biti nesporno da su iste u daljnjem postupku provedbe Predstečajne nagodbe, također zaključile Ugovor o ulaganju prava-tražbina u društvo, ovjeren u potpisu Protutužitelja po javnom bilježniku Anici Hukelj iz Zagreba dana 05.03.2015.g. pod brojem

OV2503/15, te u potpisu Protutuženika dana 09.03.2015.g. po javnom bilježniku Ljiljanki Malenica iz Šibenika dana 09.03.2015.g. pod brojem OV-1863/15, da bi među strankama trebalo biti nesporno da je u sudskom registru upisano povećanje temeljnog kapitala Protutuženika, te da je Protutužitelj preuzeo i upisao 589,997 dionica Protutuženika oznake HVDC-R-B. Također je naveo da među strankama ne bi smjelo biti sporno da Protutužitelj u ovome trenutku drži ukupno 5.899 dionica oznake HVDC-R-B, što je rezultat statusnih promjena na strani Protutuženika u rujnu 2021. godine, kada je provedeno pojednostavljeno smanjenje i potom povećanja temeljnog kapitala Protutuženika, da je među strankama sporno pitanje da li su tražbine Protutužitelja prema Protutuženiku prestale samim činom povećanja temeljnog kapitala Protutuženika, odnosno da li su prestali učinci Zamjene previđeni odredbama Predstečajne nagodbe, kao i da li je došlo do raskida Ugovora o ulaganju prava – tražbina u društvo od 05.03.2015.g. Protutužitelj je naveo da je na ovo konkretno pravno pitanje odgovor već dao Trgovački sud u Zadru u pravomoćnoj presudi posl.br. P-47/2018 od dana 17.12.2019.g., koja je potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, posl.br. PŽ-679/2020-12 od 29.11.2022.g., kao i u prvostupanjskoj presudi istog Suda posl.br. 11 P-321/2020 od 01.12.2023.g.

Međutim, Protutužitelj je istakao da prije detaljnije analize samog odgovora na ključno pravno pitanje, potrebno je ipak obratiti pozornost na potpun ekonomski i pravni smisao Predstečajne nagodbe, a ne je parcijalno sagledavati kako to nastoji (iskrivljeno) prikazati Protutuženik, da je Protutužitelj pristajanjem da stekne dionice Protutuženika kako bi ih prodao u roku od pet godina („Rok Prodaje“), omogućio Protutuženiku da restrukturira svoje poslovanje i posloži operativni dio poslovanja na optimalni način. Ukoliko Protutužitelj u Roku Prodaje ne bi uspio prodati preuzete dionice, tada bi došlo do prestanka svih učinaka Zamjene i Protutužitelj bi vratio Protutuženiku dionice, te imao ovlaštenje namiriti svoju tražbinu u punom iznosu iz zadržanih založnih prava. Protutužitelj je naveo da ideja Predstečajne nagodbe je bila da Protutužitelj omogući Protutuženiku „grace period“ od pet godina u kojem će se pokušati namiriti prodajom dionica a ne iz imovine Protutuženika. Međutim, da ako ne dođe do prodaje dionica, te ako Protutužitelj ne bi bio ovlašten namiriti se iz založnih prava, to bi značilo da Protutužitelj nije stekao bilo kakvu korist zaključenjem Predstečajne nagodbe, već je doslovno obezvrijedio svoju tražbinu. Protutužitelj je naveo da takvo rješenje, kako ga pokušava prezentirati Protutuženik, jednostavno nema smisla, niti životne, ekonomske i pravne logike te da je iz tog razloga Trgovački sud u Zadru u presudi posl.br. P-321/2020 od 01.12.2023.g. jasno naveo, cit:

„Naime, ovaj sud smatra kako je doista stjecanje dionica društva Hoteli Vodice d.d., a temeljem predstečajne nagodbe, bilo uvjetno te kako je nakon proteka roka prodaje iz same predstečajne nagodbe došlo do prestanka učinka zamjene, temeljem čega je tuženik društvu Hoteli Vodice d.d. dao na raspolaganje dionice te je podnio jednostranu Izjavu o raskidu Ugovora o ulaganju prava – tražbina u društvo.

Navedenom izjavom je taj Ugovor raskinut, a sukladno odredbama obveznoga prava, tim trenom su prestali njegovi učinci pa tuženik nije više ovlašten koristiti vlasnička prava na dionicama, a društvo Hoteli Vodice d.d. je dužno podmiriti potraživanje odnosno, ukoliko ne podmiri, tuženik je ovlašten aktivirati svoje založno pravo na njegovim nekretninama.

Svako drugačije tumačenje odredbi kako predstečajne nagodbe tako i ugovora koji su sklopljeni u svezi iste i u svezi potraživanja koji su dio nagodbe bilo bi protivno pozitivnim propisima i pozitivnoj sudskoj praksi.,,

Protutužitelj je naveo kako se može vidjeti iz priloženih odluka, postojanje tražbine Protutužitelja pokušali su redom osporiti društvo SPV za sanaciju d.o.o., Ktitor d.o.o., Rudan d.o.o. i sam Protutuženik, no bez uspjeha te da je pritom stav suda uvijek jasan i decidan, odnosno da tražbina Protutužitelja prema Protutuženiku nije prestala, da je Protutužiteljevo stjecanje dionica Protutuženika bilo isključivo uvjetno, te da ukoliko ne postigne namirenje prodajom dionica – Protutužitelj može postići namirenje svoje tražbine aktiviranjem založnih prava. Nastavno na naprijed navedeno, Protutužitelj je posebno istakao kako je već dana 29.04.2020.g. (dakle prije gotovo već četiri godine) a potom i 19.05.2020., svojim dopisima obavijestio Protutuženika o prestanku učinaka Zamjene kako je ugovorena Predstečajnom nagodbom, kao i što je dao Izjavu o raskidu Ugovora o ulaganju prava-tražbina u društvo od dana 05.03.2015.g. Navedenim dopisima da je Protutužitelj osim izjave o raskidu Ugovora o ulaganju prava-tražbina u društvo od dana 05.03.2015.g., pozvao Protutuženika da preuzme dionice, no Protutuženik se uporno već godinama oglašava na taj poziv. Protutužitelj je naveo da bez angažmana Suda nema mogućnost rasknjižiti dionice Protutuženika koje da su još uvijek upisane na osnovnom računu nematerijaliziranih vrijednosnih papira Protutužitelja. Protutužitelj je nadalje naveo da Protutuženik izbjegava preuzeti nazad dionice iako je to njegova obveza koja proizlazi iz Predstečajne nagodbe, a istovremeno pokušava koristiti činjenicu da su predmetne dionice još uvijek upisane na osnovnom računu nematerijaliziranih vrijednosnih papira Protutužitelja kao dokaz da bi tražbina Protutužitelja prestala.

U postupku su izvedeni dokazi čitanjem i pregledom rješenja Financijske agencije, Regionalni centar Zagreb, Nagodbeno vijeće HR05, Klasa: UP-I/110/07/13-01/4625, Urbroj: 04-06-13-4625-24, oglasa FINA-e, Klasa: UP-I/110/07/13-01/4625, Urbroj: 04-06-13-4625-25, od dana 22. kolovoza 2013.g., pregledom popisa razlučnih prava i vjerovnika od 12.08.2013.g., preslike prijave tražbina NLBI od 25.09.2013.g., preslike Sporazuma o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava, zemljišnoknjižnih izvadaka opterećenih razlučnim pravom NLBI, zapisnika sa ročišta za utvrđivanje tražbina od 20.12.2013.g., rješenja FINA-e o utvrđenim tražbinama od 23.12.2013.g., popisa razlučnih prava i vjerovnika od 12.08.2013.g., preslike prijave tražbina Mango od 23.09.2013.g., preslike obavijesti o razlučnom pravu Mango od 23.09.2013.g., preslike Sporazuma o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava, zemljišnoknjižnih izvadaka opterećenih razlučnim pravom Mango, preslike izjave Mango o odricanju prava na odvojeno namirenje od 23.09.2013.g., rješenja FINA-e o utvrđenim tražbinama od 23.12.2013.g., preslike prijave tražbina Andrija Kević od 23.09.2013.g., rješenja FINA-e o utvrđenim tražbinama od 23.12.2013.g., inicijalnog plana financijskog i operativnog restrukturiranja tužitelja od 05.07.2013.g., izvještaja s opisom pregovora tužitelja s vjerovnicima od 05.07.2013.g., izmijenjenog plana financijskog i operativnog restrukturiranja tužitelja od dana 02.01.2014.g., nacrtu predstečajne nagodbe od dana 02.01.2014.g., uvidom u spis Trgovačkog suda u Zadru posl. br. Stpn-20/2014, rješenja Trgovačkog suda u Zadru posl. br. Stpn-20/2014 od 16.7.2014., rješenja Trgovačkog suda u Zadru posl. br. Stpn-20/2014 od 16.7.2014., Predstečajna nagodba između Hotela Vodice d.d. i vjerovnika NLB InterFinanz AG od 16.7.2014., Predstečajna nagodba između Hotela Vodice d.d. i vjerovnika Mango i Andrija Kević od 16.7.2014., preslike Ugovora o ulaganju NLBI, preslike Ugovora o ulaganju Mango, preslike Ugovora o ulaganju Andrija Kević, povijesni izvadak iz sudskog registra za Hoteli Vodice d.d., Obavijesti SKDD o povećanju temeljnog kapitala, Obavijesti NLBI o promjeni glasačkih prava od 30.4.2015. i Upisu dionica, Odluke o sazivanju glavne skupštine Društva Hoteli Vodice

d.d. od 7.1.2015., zapisnika sa Glavne skupštine Hoteli Vodice d.d. od 23.2.2015., Obavijesti o održanoj Glavnoj skupštini Hoteli Vodice d.d. od 23.2.2015., Sporazuma o osnivanju založnog prava na dionicama sklopljen između Nove Ljubljanske banke i NLB InterFinanz AG od 26.11.2018., stanja pozicija na dan 29. 5. 2020. SKDD - knjiga dionica Hoteli Vodice d.d., Obavijesti o upisanom založnom pravu na dan 5.6.2020. SKDD, preslike „Ugovora o prijenosu redovnih dionica izdavatelja Hoteli Vodice d.d.“ ovjerenog po javnom bilježniku Boži Miletiću iz Zagreba dana 28.08.2019.g. pod brojem OV-4897/2019, pregled stečajnog plana za dužnika Helios Faros d.d. u stečaju, rješenja Trgovačkog suda u Splitu, poslovni broj: 11 St 9/2019-365 od 21.11.2018.g., rješenja Visokog trgovačkog suda poslovni broj: 77 PŽ 7557/2018-4 od 27.2.2019., presude Trgovačkog suda u Zadru od dana 17. prosinca 2019. godine, posl. broj P-47/2018, presude Visokog Trgovačkog suda RH od dana 29. studenog 2022. godine, pod posl. brojem PŽ-679/2020, Plana financijskog restrukturiranja od dana 05.07.2013. godine, Izmijenjeni Plana financijskog restrukturiranja od dana 02.01.2014. godine, Izmijenjeni Plana financijskog restrukturiranja od dana 27.01.2014. godine, zapisnika o utvrđenju tražbina od dana 20.12.2013. godine, u spisu uz tužbu, zapisnik s ročišta za glasovanje 22.01.2014. godine, zapisnika s ročišta za glasovanje 10.02.2014. godine, dopisa tuženika društvu HOTELI VODICE d.o.o. od 29. travnja 2020. godine sa Izjavom o raskidu, preslike tužbe u postupku koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Zadru pod posl. brojem P-47/2018, prijedloga za otvaranje stečajnog postupka, e-mail korespondencija sa potencijalnim kupcima, preslike prijedloga za ovrhu i Rješenja o ovrsi u predmetu Općinskog suda u Šibeniku, Stalna služba u Kninu, Ovr-279/2020.

Tužbeni zahtjev tužitelja protutuženika je neosnovan, dok je protutužbeni zahtjev tuženika ad 1. protutužitelja NLB InterFinanz AG in liquidation (u likvidaciji) osnovan

Pregledom rješenja Financijske agencije, Regionalni centar Zagreb, Nagodbeno vijeće HR05, Klasa: UP-I/110/07/13-01/4625, Urbroj: 04-06-13-4625-24, oglasa FINA-e, Klasa: UP-I/110/07/13-01/4625, Urbroj: 04-06-13-4625-25, od dana 22. kolovoza 2013.g., pregledom popisa razlučnih prava i vjerovnika od 12.08.2013.g., preslike prijave tražbina NLBI od 25.09.2013.g., preslike Sporazuma o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava, zemljišnoknjižnih izvadaka opterećenih razlučnim pravom NLBI, zapisnika sa ročišta za utvrđivanje tražbina od 20.12.2013.g., rješenja FINA-e o utvrđenim tražbinama od 23.12.2013.g., popisa razlučnih prava i vjerovnika od 12.08.2013.g., preslike prijave tražbina Mango od 23.09.2013.g., preslike obavijesti o razlučnom pravu Mango od 23.09.2013.g., preslike Sporazuma o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava, zemljišnoknjižnih izvadaka opterećenih razlučnim pravom Mango, preslike izjave Mango o odricanju prava na odvojeno namirenje od 23.09.2013.g., rješenja FINA-e o utvrđenim tražbinama od 23.12.2013.g., preslike prijave tražbina Andrija Kević od 23.09.2013.g., rješenja FINA-e o utvrđenim tražbinama od 23.12.2013.g., inicijalnog plana financijskog i operativnog restrukturiranja tužitelja od 05.07.2013.g., izvještaja s opisom pregovora tužitelja s vjerovnicima od 05.07.2013.g., izmijenjenog plana financijskog i operativnog restrukturiranja tužitelja od dana 02.01.2014.g., nacрта predstečajne nagodbe od dana 02.01.2014.g., uvidom u spis Trgovačkog suda u Zadru posl. br. Stpn-20/2014, rješenja Trgovačkog suda u Zadru posl. br. Stpn-20/2014 od 16.7.2014., rješenja Trgovačkog suda u Zadru posl. br. Stpn-20/2014 od 16.7.2014., Predstečajna nagodba između Hotela Vodice d.d. i vjerovnika NLB InterFinanz AG od 16.7.2014., Predstečajna nagodba između Hotela Vodice d.d. i vjerovnika Mango i

Andrija Kević od 16.7.2014., jasno proizlazi da je između tužitelja-protutuženika dana 22. kolovoza 2013. godine otvoren postupak predstečajne nagodbe, da je tuženik protutužitelj sudjelovao u postupku predstečajne nagodbe koja je sklopljena i odobrena pravomoćnim rješenjem Trgovačkog suda u Zadru pod poslovnim brojem Stpn-20/2014-17 od dana 16. srpnja 2014. godine, a koja predstečajna nagodba je sklopljena temeljem prijava vjerovnika, među ostalim, ovdje tuženika protutužitelja i koja nagodba je postala pravomoćna.

Nadalje, potrebno je istaknuti da tijekom prestečajnog postupka i sklapanja predstečajne nagodbe i vjerovnik, ovdje tuženik protutužitelj i dužnik, ovdje tužitelj protutuženik, su suglasno utvrdili i iznos tražbine i način da će se tražbina namiriti pretvaranjem u temeljni kapital dužnika, tj. povećanjem temeljnog kapitala dužnika, ovdje tužitelja protutuženika, a sve pod uvjetima iz odobrene predstečajne nagodbe.

Osim toga, za istaknuti je da navedena zamjena nije bila usmjerena na trajno stjecanje dionica društva već je cilj iste da se izvrši prodaja dionica dužnika, ovdje tužitelja protutuženika i to najkasnije u roku od 5 godina od dana zamjene. Osim toga, razlučni vjerovnik koji se odrekao odvojenog namirenja je upisao i založno pravo na nekretninama tužitelja protutuženika, a sve u cilju da tuženik protutužitelj namiri svoju tražbinu koju je imao prema tužitelju protutuženiku, a koju tražbinu tužitelj protutuženik je u cijelosti priznao i visinu iste u predstečajnoj nagodbi.

Imajući u vidu naprijed navedeno, ovaj sud je ocijenio, da je osnovan prigovor tuženika protutužitelja da je tužba tužitelja protutužitelja nedopuštena i neosnovana jer da je predstečajna nagodba sklopljena pred Trgovačkim sudom u Zadru pod posl. brojem Stpn-20/2014-17 od dana 16. srpnja 2014. godine pravomoćna te da bi se ista mogla pobijati jedino iz razloga kojeg se može pobijati i sudska nagodba, prema odredbama Zakona o parničnom postupku (čl. 353. st. 3. Zakona o parničnom postupku "Narodne novine" br. 53/91, 91/92, 112/99, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22 i 114/22, dalje: ZPP) budući se prestečajna nagodba sklopljena po Zakonu o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi (NN 108/12, 144/12, 81/13) može pobijati jedino pod pretpostavkama kojima se može pobijati i sudska nagodba, a ovaj sud nije našao elemenata da bi tužba tužitelja protutuženika bila osnovana, odnosno da ima uvjeta da bi se pobila sklopljena predstečajna nagodba.

Također, ovaj sud nije našao niti jedan dokaz iz kojeg bi proizlazilo da bi predstečajna nagodba sklopljena pred ovim sudom pod poslovnim brojem Stpn-20/2014-17 od dana 16. srpnja 2014. godine bila ništetna. Naime, potrebno je naglasiti da su sklopljenom predstečajnom nagodbom stranke ugovorile da preuzimanjem dionica tuženik protutužitelj će namiriti svoju tražbinu, da je tuženik protutužitelj imao ovlaštenje namiriti svoju tražbinu u punom iznosu iz zadržanih založnih prava ukoliko ne uspije prodati preuzete dionice i da bi tada došlo do prestanka svih učinaka zamjene, a kako je razvidno da je tražbina tuženika protutužitelja prema tužitelju protutuženiku nije prestala, nije prestalo ni pravo tuženika protutužitelja da namiri svoju tražbinu aktiviranjem založnih prava, a i protekao je rok od 5 godina predviđen sklopljenom predstečajnom nagodbom.

Nadalje, tuženik protutužitelj je obavijestio tužitelja protutuženika dopisima od 29.4.2020. i 19.5.2020. o prestanku učinka zamjene kako je ugovoreno predstečajnom

nagodbom, a kako tužitelj protutuženik nije pristao na vraćanje dionica, to je ovaj sud ocijenio osnovanim protutužbeni zahtjev tuženika protutužitelja, budući da tužitelj protutuženik nije ispoštovao uvjete iz predstečajne nagodbe.

Nadalje, kako je ovaj sud ocijenio da tužitelj protutuženik nije ispoštovao sklopljenu predstečajnu nagodbu prema tuženiku protutužitelju, ovaj sud je ocijenio da su se ispunili uvjeti da tuženik protutužitelj svoju tražbinu namiri iz upisanog založnog prava.

Slijedom svega naprijed navedenog ovaj sud je ocijenio neosnovanim tužbeni zahtjev tužitelja protutuženika, dok je ocijenio osnovanim protutužbeni zahtjev tuženika protutužitelja.

Odluka o parničnom trošku je izostala, budući, stranke nisu popisale isti.

Tuženik ad 2. MANGO INVESTMENTS LTD, 60 Market Square, Belize City, Belize, OIB:32752549786, je na ročištu dana 30. siječnja 2024. izjavio da ne traži pisani otporak rješenja o povlačenju te da se odriče prava na žalbu na isto, te da ne potražuje parnične troškove, dok tuženik ad 3. ANDRIJA KEVIĆ iz Zagreba, Gornje Prekrižje 48 D, OIB:22426006600 se nije niti upustio u raspravljanje, to je stoga, odlučeno kao u rješenju.

U Šibeniku, 15. veljače 2024. godine

SUDAC
Terezija Goreta

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove odluke dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u Zagrebu. Žalba se podnosi ovom sudu, u tri primjerka, a u roku od 15 dana od dana primitka pisanog otporka odluke.

DN-a:

- Punomoćniku tužitelja protutuženika
- Punomoćniku tuženika protutužitelja

Broj zapisa: **9-30863-93a1f**

Kontrolni broj: **0645a-fef3a-aa1cf**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=TEREZIJA GORETA, L=ZADAR, O=TRGOVAČKI SUD U ZADRU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zadru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.